Otsus 01/2020, mis käsitleb vaidlust Iirimaa järelevalveasutuse tehtud otsuse eelnõu üle seoses äriühinguga Twitter International Company isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a alusel

Vastu võetud 9. novembril 2020

Sisukord

Euroopa Andmekaitsenõukogu,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 (füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (edaspidi „**isikuandmete kaitse üldmäärus**“))[1] artiklit 63 ja artikli 65 lõike 1 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingut, eriti selle XI lisa ja protokolli nr 37, mida on muudetud EMP ühiskomitee 6. juuli 2018. aasta otsusega nr 154/2018[2],

võttes arvesse töökorra[3] artiklit 11 ja artiklit 22,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Andmekaitsenõukogu (edaspidi „**andmekaitsenõukogu**“) peamine ülesanne on tagada isikuandmete kaitse üldmääruse järjepidev kohaldamine kogu Euroopa Majanduspiirkonnas. Selleks teeb **juhtiv järelevalveasutus** isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 kohaselt koostööd teiste asjaomaste järelevalveasutustega, püüdes saavutada konsensust. Juhtiv järelevalveasutus ja **asjaomased järelevalveasutused** vahetavad üksteisega kogu asjaomast teavet, seejuures edastab juhtiv järelevalveasutus küsimusega seotud asjaomase teabe viivitamata teistele asjaomastele järelevalveasutustele. Juhtiv järelevalveasutus esitab otsuse eelnõu viivitamata teistele asjaomastele järelevalveasutustele arvamuse saamiseks ja võtab asjakohaselt arvesse nende seisukohti.

(2) Kui asjaomane järelevalveasutus esitab kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktiga 24 ja artikli 60 lõikega 4 **asjakohase ja põhjendatud vastuväite** otsuse eelnõu kohta ning juhtiv järelevalveasutus ei võta asjakohast ja põhjendatud vastuväidet arvesse või on seisukohal, et vastuväide ei ole asjakohane ega põhjendatud, esitab juhtiv järelevalveasutus küsimuse käsitlemiseks isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 63 osutatud järjepidevuse mehhanismi raames.

(3) Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a kohaselt võtab andmekaitsenõukogu vastu siduva otsuse kõigis asjakohases ja põhjendatud vastuväites käsitletud küsimustes, eelkõige küsimuses, kas on toimunud isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine.

(4) Andmekaitsenõukogu siduv otsus võetakse vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõikele 2 koostoimes andmekaitsenõukogu töökorra artikli 11 lõikega 4 vastu kahekolmandikulise häälteenamusega ühe kuu jooksul pärast seda, kui eesistuja ja pädev järelevalveasutus on otsustanud, et toimik on täielik. Seda ajavahemikku võidakse pikendada ühe kuu võrra, võttes arvesse teema keerukust, eesistuja enda algatusel või vähemalt andmekaitsenõukogu kolmandiku liikmete taotlusel tehtud otsuse alusel.

(5) Kui andmekaitsenõukogu ei ole vaatamata ajavahemiku sellisele pikendamisele suutnud otsust tähtaja jooksul vastu võtta, siis võtab andmekaitsenõukogu isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65

[1] ELT L 119, 4.5.2016, lk 1.

[2] Kõiki selle otsuse viiteid liikmesriikidele tuleb mõista kui viiteid EMP liikmesriikidele. Kui asjakohane, tuleb viiteid ELile mõista kui viiteid EMP-le.

[3] Euroopa Andmekaitsenõukogu töökord, vastu võetud 25. mail 2018, viimati muudetud ja vastu võetud 8. oktoobril 2020.

lõike 3 kohaselt otsuse vastu kahe nädala jooksul pärast pikendatud ajavahemiku möödumist andmekaitsenõukogu liikmete lihthäälteenamusega.

1 VAIDLUSE KOKKUVÕTE

1. Käesolev dokument sisaldab siduvat otsust, mille Euroopa Andmekaitsenõukogu on vastu võtnud kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktiga a. Otsus käsitleb vaidlust, mis tekkis pärast otsuse eelnõud (edaspidi „**otsuse eelnõu**“), mille esitas Iirimaa järelevalveasutus (Data Protection Commission, edaspidi „**Iirimaa järelevalveasutus**“ ning selle otsuse kontekstis ka „**juhtiv järelevalveasutus**“), ja hilisemaid vastuväiteid, mille esitasid mitu asjaomast järelevalveasutust (Österreichische Datenschutzbehörde, edaspidi „**AT SA**“; Der Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit[4], edaspidi „**DE SA**“; Datatilsynet, edaspidi „**DK SA**“; Agencia Española de Protección de Datos, edaspidi „**ES SA**“; Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés, edaspidi „**FR SA**“; Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság, edaspidi „**HU SA**“; Garante per la protezione dei dati personali, edaspidi „**IT SA**“; Autoriteit Persoonsgegevens, edaspidi „**NL SA**“). Kõnealune otsuse eelnõu on seotud omaalgatusliku uurimisega, mida Iirimaa järelevalveasutus alustas pärast 8. jaanuaril 2019 saadud **teadet isikuandmetega seotud rikkumisest** (edaspidi „**rikkumine**“) Iirimaal Dublinis asutatud äriühingu Twitter International Company poolt (edaspidi „**TIC**“)[5].

2. Andmetega seotud rikkumine tulenes **Twitteri projekteerimise programmiveast**, mille tõttu kaotasid kaitstud säutsud kaitse, kui kasutaja muutis Androidi seadmes oma Twitteri kontoga seotud e-posti aadressi, ja muutusid seetõttu juurdepääsetavaks laiemale avalikkusele (mitte ainult kasutaja jälgijatele) kasutaja teadmata[6]. Programmivea avastas 26. detsembril 2018 välistöövõtja, kes haldas äriühingu programmiveatuvastuse programmi (nn puugipreemiajahti), mille kaudu võib igaüks esitada programmiveateate[7].

3. Twitter avastas oma uurimise käigus täiendavaid kasutaja toiminguid, mis võivad samuti põhjustada sama tahtmatu tulemuse. Koodi programmiviga **oli seotud 4. novembril 2014 koodis tehtud muudatusega**[8].

4. TIC teatas Iirimaa järelevalveasutusele, et nii palju, kui tal on võimalik tuvastada, mõjutas see programmiviga ajavahemikus 5. september 2017 – 11. jaanuar 2019 kokku **88 726 ELi ja EMP kasutajat**. Twitter on kinnitanud, et viga tekkis 4. novembril 2014, kuid samuti kinnitas ta, et logidele kohaldatava säilitamispoliitika tõttu on tal võimalik tuvastada ainult alates 5. septembrist 2017 mõjutatud kasutajaid[9]. Tulemusena tunnistas TIC võimalust, et rikkumine mõjutas rohkem kasutajaid[10].

5. Iirimaa järelevalveasutuse otsus uurimise alustamiseks võeti vastu olukorras, kus TIC oli oma rikkumisteate vormis märkinud, et **potentsiaalne mõju mõjutatud üksikisikutele on oluline**[11].

---

[4] Vastuväite esitas Hamburgi järelevalveasutus, kes esindas ka järgmisi järelevalveasutusi: Der Landesbeauftragte für den Datenschutz und die Informationsfreiheit Baden-Württemberg, Berliner Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit, Der Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Mecklenburg-Vorpommern, Die Landesbeauftragte für den Datenschutz Niedersachsen. Vastuväite esitamine on kooskõlastatud ka teiste Saksamaa järelevalveasutustega.

[5] Otsuse eelnõu, punktid 1.1–1.2.

[6] Otsuse eelnõu, punkt 1.9.

[7] Otsuse eelnõu, punktid 2.7 ja 4.7.

[8] Otsuse eelnõu, punkt 2.10.

[9] Otsuse eelnõu, punkt 2.10.

[10] Otsuse eelnõu, punktid 1.10, 2.10, 14.2 ja 14.3.

[11] Otsuse eelnõu, punkt 2.8.

6. Iirimaa järelevalveasutus märkis oma otsuse eelnõus, et ta on rahul sellega, et Iirimaa järelevalveasutus on TIC-i kui vastutava töötleja suhtes juhtiv järelevalveasutus isikuandmete kaitse üldmääruse tähenduses seoses TIC-i teostatava isikuandmete piiriülese töötlemisega, mis oli rikkumise ese[12].

7. Järgmises tabelis on kokkuvõtlik ajakava sündmuste kohta, mis on osa menetlusest, mille tulemusel esitati küsimus käsitlemiseks järjepidevuse mehhanismi raames:

26.12.2018	USAs asutatud äriühing Twitter, Inc. saab programmiveateate oma programmiveatuvastuse programmi kaudu. Teate edastas kolmandast isikust töövõtja, kes haldab programmiveatuvastuse programmi (1. töövõtja), kolmandast isikust töövõtjale (2. töövõtja), kelle äriühing Twitter, Inc. on kaasanud programmivigade otsimiseks ja nende hindamiseks.
29.12.2018	2. töövõtja jagab tulemust JIRA veakaardi (*ticket*) kaudu äriühinguga Twitter, Inc.
2.1.2019	Twitter, Inc. infoturbeüksus vaatab JIRA veakaardi läbi ja otsustab, et tegemist ei olnud turbeprobleemiga, kuid see võib olla isikuandmetega seotud probleem.
2.1.2019	Teavitatakse äriühingu Twitter, Inc. õigustalitust.
3.1.2019	Äriühingu Twitter, Inc. õigustalitus otsustab, et probleemi tuleb käsitleda intsidendina.
4.1.2019	Twitter, Inc. alustab **intsidendi käsitlemise protsessi**, kuid sisemenetluse kohaldamise vea tõttu ei lisata ülemaailmset andmekaitseametnikku veakaardi jälgijana. Seetõttu teda ei teavitata.
7.1.2019	Ülemaailmset andmekaitseametnikku teavitatakse andmetega seotud rikkumisest koosoleku ajal.
8.1.2019	TIC **teatab rikkumisest** Iirimaa järelevalveasutusele, kasutades Iirimaa järelevalveasutuse piiriülesest rikkumisest teatamise vormi.
22.1.2019	Uurimise ulatus ja õiguslik alus sätestati uurimise alustamise teates, mis saadeti TIC-ile 22. jaanuaril 2019. Iirimaa järelevalveasutus algatab uurimise ja küsib TIC-ilt teavet.
28.5.2019– 21.10.2019	Uurimisaruande etapp: – Iirimaa järelevalveasutus koostab **uurimisaruande projekti** ja edastab selle TIC-ile, et TIC saaks esitada teavet seoses uurimisaruande projektiga; – TIC esitab teavet seoses uurimisaruande projektiga; – Iirimaa järelevalveasutus küsib selgitusi seoses TIC-i esitatud teabega; – Iirimaa järelevalveasutus avaldab lõpliku uurimisaruande.
21.10.2019	Iirimaa järelevalveasutus alustab otsustusprotsessi etappi.
11. ja 28.11.2019	Iirimaa järelevalveasutus vastab TIC-ile ja palub TIC-il esitada kirjalikult lisateavet.

[12] Iirimaa järelevalveasutus on kinnitanud, et tema sellekohane hinnang põhines tema järeldusel, et 1) TIC, kui Twitteri teenuse pakkuja ELis/EMPs, on asjakohane vastutav töötleja, ja 2) et TIC-i peamine tegevuskoht ELis on Iirimaal Dublinis, kus TIC teeb kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktiga 16 Twitteri kasutajate isikuandmete töötlemise eesmärkide ja vahendite kohta ELis/EMPs. Otsuse eelnõu, punktid 2.2–2.3.

02.12.2019	TIC esitab Iirimaa järelevalveasutusele täiendava teabe vastuseks Iirimaa järelevalveasutuse 11. ja 28. novembri 2019 kirjadele.
14.03.2020	Iirimaa järelevalveasutus esitab TIC-ile **esialgse otsuse eelnõu** (edaspidi „**esialgne otsuse eelnõu**“), milles järeldatakse, et TIC on rikkunud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõiget 1 ja artikli 33 lõiget 5, seega kavatseb Iirimaa järelevalveasutus kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 52 lõike 2 teha noomituse ja määrata trahvi vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 58 lõike 2 punktile i ja artikli 83 lõikele 2.
27.4.2020	TIC esitab Iirimaa järelevalveasutusele teabe esialgse otsuse eelnõu kohta.
27.4.2020–22.5.2020	Iirimaa järelevalveotsus võtab arvesse TIC-i poolt seoses esialgse otsuse eelnõuga esitatud teabe ja koostab otsuse eelnõu, et esitada see kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikliga 60 asjaomastele järelevalveasutustele.
22.5.2020–20.6.2020	Iirimaa järelevalveotsus esitab otsuse eelnõu asjaomastele järelevalveasutustele kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikega 3. Mitu asjaomast järelevalveasutust (AT SA, DE SA (mida esindab DE-Hamburg SA), DK SA, ES SA, FR SA, HU SA, IT SA ja NL SA) esitab **vastuväited** kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikega 4.
15.7.2020	Iirimaa järelevalveasutus avaldab ühendmemorandumi (edaspidi „**ühendmemorandum**“), milles vastab vastuväidetele, ning jagab seda asjaomaste järelevalveasutustega. Iirimaa järelevalveasutus palub asjaomastel järelevalveasutustel kinnitada, kas nad pärast seda, kui on kaalutlenud Iirimaa järelevalveasutuse seisukohta vastuväidete suhtes, nagu see on esitatud ühendmemorandumis, kavatsevad oma vastuväited säilitada.
27. ja 28.7.2020	Arvestades Iirimaa järelevalveasutuse ühendmemorandumis esitatud argumente, teatab DK SA Iirimaa järelevalveasutusele, et DK SA loobub oma vastuväitest. ES SA teatab Iirimaa järelevalveasutusele, et võtab oma vastuväite osaliselt tagasi. Muud asjaomased järelevalveasutused (st AT, DE, ES, FR, HU, IT ja NL SA-d) kinnitavad Iirimaa järelevalveasutusele, et nad jäävad oma vastuväidete juurde.
19.8.2020	Iirimaa järelevalveasutus edastab küsimuse käsitlemiseks andmekaitsenõukogule vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikele 4, algatades seega vaidluse lahendamise menetluse vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktile a.

8. Iirimaa järelevalveasutus algatas IMI-s vaidluse lahendamise menetluse 19. augustil 2020. Kui juhtiv järelevalveasutus oli esitanud kõnealuse küsimuse käsitlemiseks andmekaitsenõukogule vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikele 4, hindas andmekaitsenõukogu sekretariaat eesistuja nimel toimiku täielikkust kooskõlas andmekaitsenõukogu töökorra artikli 11 lõikega 2. Andmekaitsenõukogu sekretariaat võttis 20. augustil 2020 esimest korda ühendust Iirimaa järelevalveasutusega, paludes IMI-s esitada täiendavaid dokumente ja teavet ning nõudes, et Iirimaa järelevalveasutus kinnitaks toimiku täielikkust. Iirimaa järelevalveasutus esitas dokumendid ja teabe ning kinnitas toimiku täielikkust 21. augustil 2020. Eriti oluline küsimus, mida andmekaitsenõukogu sekretariaat uuris, oli õigus olla ära kuulatud, nagu on nõutud põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis a. Sekretariaat võttis 4. septembril 2020 Iirimaa järelevalveasutusega ühendust, esitades lisaküsimused, et saaks kinnitada, kas TIC-ile on antud võimalus kasutada oma õigust olla ära kuulatud seoses kõigi dokumentidega, mis esitati andmekaitsenõukogule otsuse tegemiseks. Iirimaa

järelevalveasutus kinnitas 8. septembril 2020, et seda on tehtud, ning esitas selle tõendamiseks vajalikud dokumendid[13].

9. Otsus toimiku täielikkuse kohta tehti 8. septembril 2020 ning andmekaitsenõukogu sekretariaat edastas selle kõigile andmekaitsenõukogu liikmetele.

10. Eesistuja otsustas vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõikele 3 koostoimes andmekaitsenõukogu töökorra artikli 11 lõikega 4 pikendada otsuse vastuvõtmise tavalist tähtaega ühe kuu võrra, arvestades küsimuse keerukust.

2 SIDUVA OTSUSE VASTUVÕTMISE TINGIMUSED

11. Andmekaitsenõukogu siduva otsuse vastuvõtmise üldtingimused on sätestatud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikes 4 ja artikli 65 lõike 1 punktis a[14].

2.1 Asjaomaste järelevalveasutuste vastuväited otsuse eelnõu suhtes

12. Andmekaitsenõukogu märgib, et asjaomased järelevalveasutused esitasid vastuväited otsuse eelnõu suhtes andmekaitsenõukogu töökorra artiklis 17 nimetatud teabe- ja sidesüsteemi, nimelt siseturu infosüsteemi kaudu. Vastuväited esitati vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikele 4.

13. Täpsemalt esitasid asjaomased järelevalveasutused vastuväited seoses järgmiste küsimustega:

- juhtiva järelevalveasutuse pädevus;
- vastavalt TIC-i ja äriühingu Twitter, Inc. rollide kvalifitseerimine;
- juhtiva järelevalveasutuse tuvastatud isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumised;
- võimalike täiendavate (või alternatiivsete) isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumiste olemasolu;
- noomituse puudumine;
- kavandatava trahvi arvutamine.

14. Kõik need vastuväited esitati isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikes 4 sätestatud tähtaja jooksul.

2.2 Juhtiv järelevalveasutus ei järgi otsuse eelnõu suhtes tehtud asjakohaseid ja põhjendatud vastuväiteid või on arvamusel, et vastuväited ei ole asjakohased või põhjendatud.

15. Iirimaa järelevalveasutus esitas 15. juulil 2020 asjaomastele järelevalveasutustele nende esitatud vastuväidete kohta üksikasjaliku analüüsi ühendmemorandumis, milles ta selgitas, kas peab vastuväiteid kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktiga 24 asjakohasteks ja põhjendatuteks ning kas ta otsustas mõnd vastuväidet järgida[15].

---

[13] Iirimaa järelevalveasutuse edastatud dokumentide seas olid ülemaailmse andmekaitseametniku e-kirjad, milles kinnitati asjakohaste dokumentide kättesaamist.

[14] Vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktile a võtab andmekaitsenõukogu siduva otsuse vastu juhul, kui asjaomane järelevalveasutus on tõstatanud asjakohase ja põhjendatud vastuväite juhtiva järelevalveasutuse otsuse eelnõu kohta või kui juhtiv järelevalveasutus on sellise vastuväite kui mitteasjakohase ja/või põhjendamatu tagasi lükanud.

[15] Dokumendi koostamise eesmärk oli Iirimaa järelevalveasutuse sõnul hõlbustada edasist koostööd asjaomaste järelevalveasutustega seoses otsuse eelnõuga ning täita isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikes 1

16. Täpsemalt leidis Iirimaa järelevalveasutus, et ainult asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväited trahvi arvutamise kohta vastavad isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud künnisele, kuivõrd need on seotud vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes kavandatava meetme vastavusega isikuandmete kaitse üldmäärusele, ning kirjeldavad ka riske andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele[16]. Iirimaa järelevalveasutus jõudis siiski järeldusele, et ei järgi vastuväiteid ühendmemorandumis ning allpool esitatud põhjustel.

17. Iirimaa järelevalveasutus leidis, et muud asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväited ei olnud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses asjakohased ja põhjendatud.

2.3 Järeldus

18. Käesolev juhtum vastab kõigile isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktis a loetletud elementidele, sest mitu asjaomast järelevalveasutust on esitatud vastuväited juhtiva järelevalveasutuse otsuse eelnõu suhtes isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikes 4 sätestatud tähtaja jooksul ning juhtiv järelevalveasutus ei ole järginud vastuväiteid või on need kui mitteasjakohased ja põhjendamatud tagasi lükanud.

19. Seetõttu on andmekaitsenõukogu pädev vastu võtma siduva otsuse, mis käsitleb kõiki küsimusi, mille kohta on esitatud asjakohane ja põhjendatud vastuväide (asjakohased ja põhjendatud vastuväited), ning eelkõige seda, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine[17].

20. Ükski selle otsuse tulemus ei piira mis tahes hinnangut või siduvat otsust, mille andmekaitsenõukogu on teinud muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, sõltuvalt edasistest ja/või uutest järeldustest.

3 ÕIGUS HEALE HALDUSELE

21. Andmekaitsenõukogu suhtes kehtib ELi põhiõiguste harta artikkel 41, eriti artikkel 41 (õigus heale haldusele). See kajastub ka andmekaitsenõukogu töökorra[18] artikli 11 lõikes 1.

22. Andmekaitsenõukogu otsus „*on põhjendatud, see edastatakse juhtivale järelevalveasutusele ja kõigile asjaomastele järelevalveasutustele ning on neile siduv*“ (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõige 2). Selle eesmärk ei ole pöörduda otseselt ühegi kolmanda isiku poole. Et käsitleda võimalust, mille korral andmekaitsenõukogu otsus võib TIC-i mõjutada, hindas andmekaitsenõukogu ennetava meetmena, kas TIC-ile pakuti võimalust kasutada oma õigust olla ära kuulatud seoses menetlusega, mida juhib juhtiv järelevalveasutus, ning eelkõige, kas kõik selles menetluses saadud dokumendid, mida andmekaitsenõukogu on kasutanud otsuse tegemisel, on varem edastatud TIC-ile ning kas TIC on seoses nendega ära kuulatud.

---

sätestatud nõuet, et juhtiv järelevalveasutus teeb konsensuse saavutamiseks koostööd teiste asjaomaste järelevalveasutustega.

[16] Ühendmemorandum, punkt 5.59.

[17] Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti a lõpus. Mõni asjaomane järelevalveasutus esitas märkusi ja mitte iseenesest vastuväiteid, seepärast ei ole andmekaitsenõukogu neid arvestanud.

[18] Euroopa Andmekaitsenõukogu töökord, vastu võetud 25. mail 2018, viimati muudetud ja vastu võetud 8. oktoobril 2020.

23. Arvestades, et Iirimaa järelevalveasutus on TIC-i juba ära kuulanud seoses kogu teabega, mida andmekaitsenõukogu on saanud ja kasutanud otsuse tegemisel[19], ning juhtiv järelevalveasutus on andmekaitsenõukogule edastanud TIC-i kirjalikud tähelepanekud kooskõlas andmekaitsenõukogu töökorra artikli 11 lõikega 2[20], on andmekaitsenõukogu seisukohal, et ELi põhiõiguste harta artiklit 41 on järgitud seoses selles konkreetses otsuse eelnõus käsitletud küsimustega.

4 VASTUTAVA TÖÖTLEJA JA VOLITATUD TÖÖTLEJA KVALIFIKATSIOON NING JUHTIVA JÄRELEVALVEASUTUSE PÄDEVUS

4.1 Juhtiva järelevalveasutuse tehtud analüüs otsuse eelnõus

24. Otsuse eelnõus märgitakse, et „*uurimist alustades [Iirimaa järelevalveasutuse] määratud uurija […] veendus, et TIC on vastutav töötleja isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 lõike 7 tähenduses seoses isikuandmetega, mis olid rikkumise ese*“ ning „*sellega seoses kinnitas TIC, et oli vastutav töötleja*“ andmetega seotud rikkumisest teatamise vormis ning kirjavahetuses Iirimaa järelevalveasutusega[21]. Otsuse eelnõus märgitakse, et „*samuti kinnitas TIC, et rikkumine tekkis töötlemise kontekstis, mida tema nimel tegi volitatud töötlejana äriühing Twitter Inc.*“[22] ja et „*TIC on uurimise esemeks olevate isikuandmete vastutav töötleja. TIC-il on äriühinguga Twitter Inc.-ga (volitatud töötleja) sõlmitud andmetöötlusteenuste osutamise leping*“[23].

25. Lisaks täpsustatakse otsuse eelnõus, et Iirimaa järelevalveasutus veendus selles, et on pädev tegutsema juhtiva järelevalveasutusena TIC-i teostatava isikuandmete piiriülese töötlemise suhtes, mis oli rikkumise ese[24].

26. Sellega seoses märgitakse otsuse eelnõus veel, et TIC kinnitas Iirimaa järelevalveasutusele rikkumisest teatades, et tegemist on „*Iirimaa äriühinguga*“ ja „*Twitteri teenuste pakkujaga Euroopas*“ ning, et TIC-i privaatsuspoliitika (ajakohastatud jaanuaris 2016) teavitas Twitteri teenuse ELis kasutajaid, et neil on õigus pöörduda probleemide korral kohaliku järelevalveasutuse või TIC-i juhtiva järelevalveasutuse (Iirimaa järelevalveasutuse) poole[25].

27. Iirimaa järelevalveasutus lisas oma otsuse eelnõusse ka väljavõtte TIC-i aastaaruandest ja finantsaruannetest 31. detsembril 2018 lõppenud eelarveaasta kohta, täpsustades, et „*lõplik kontrolliv pool ja suurim kontsern, mille kohta koostatakse kontserni finantsaruanded ja mille liige äriühing on, on Ameerika Ühendriikides asutatud ja New Yorgi börsil noteeritud äriühing Twitter, Inc.*“[26].

28. Iirimaa järelevalveasutusel oli alguses probleeme seoses määramatusega, mis tulenes sellest, et isikuandmetega seotud rikkumisest teatamise vormis kasutati terminit „meie“, et viidata nii TIC-ile kui

[19] Iirimaa järelevalveasutuse esialgne otsuse eelnõu (14. märts 2020); Iirimaa järelevalveasutuse otsuse eelnõu (22. mai 2020); asjaomaste järelevalveasutuste vastuväited ja märkused (18.–20. juuni 2020); Iirimaa järelevalveasutuse koostatud ühendmemorandum (15. juuli 2020); ja asjaomaste järelevalveasutuste ülejäänud kommentaarid ja vastuväited (27.–28. juuli 2020).

[20] Euroopa Andmekaitsenõukogu töökord, vastu võetud 25. mail 2018, viimati muudetud ja vastu võetud 8. oktoobril 2020.

[21] Otsuse eelnõu, punkt 2.2.

[22] Otsuse eelnõu, punkt 4.2.

[23] Otsuse eelnõu, punkt 4.6.

[24] Otsuse eelnõu, punkt 2.3.

[25] Otsuse eelnõu, punkt 2.3.

[26] Otsuse eelnõu, punkt 2.4.

ka äriühingule Twitter, Inc. Iirimaa järelevalveasutus küsis seoses sellega selgitusi ning TIC selgitas, et TIC-i ja äriühingu Twitter, Inc. töötajad kasutavad tavaliselt sõna „meie“ vabalt, et viidata grupile selle nime järgi. Lisaks märkis TIC, et kuigi TIC on vastutav töötleja ja teeb otsuseid andmetöötluse eesmärkide ja andmetöötluse vahendite kohta, ei tegutse ta üksi: „*TIC ja selle töötajad on osa […] kontsernist Twitter Group […]. Kõik kontserni Twitter Group töötajad kasutavad samu arvutisüsteeme, järgivad samu üldpõhimõtteid…ja teevad koostööd, et tagada ülemaailmne ööpäevaringne tugi, mida on vaja Twitteri platvormi toimivuse säilitamiseks*“[27].

4.2 Asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväidete kokkuvõte

29. **ES SA** märgib oma vastuväites, et **otsuse eelnõus ei põhjendata piisavalt TIC-i rolli vastutava töötlejana**. ES SA rõhutab, et tuleks hinnata, mis üksus tegelikult otsustab andmete töötlemise eesmärkide ja vahendite üle, koos kõigi toimunud faktide kriitilise analüüsiga. ES SA arvates näivad otsuse eelnõu aluseks olevad elemendid viitavat järeldusele, mis erineb sellest, mida järeldas Iirimaa järelevalveasutus. Eelkõige leiab ES SA, et otsused andmetöötluse oluliste eesmärkide kohta teeb tegelikult Twitter, Inc. ES SA toetas oma põhjendusi loetledes mõned tegurid, mis ES SA arvates võivad viidata, et TIC ei otsusta andmetöötluse eesmärkide ega vahendite üle. Esiteks tuletas ES SA meelde, et TIC on äriühingu Twitter, Inc. tütarettevõte ja rõhutas, et seetõttu on raske mõista, kuidas TIC saaks äriühingule Twitter, Inc. „*anda korraldusi*“ seoses EMP kasutajate isikuandmete töötlemisega. ES SA arvates ei ole TIC kunagi olnud olukorras, et valida sõltumatult volitatud töötlejaks äriühing Twitter, Inc. ning ühtlasi ei saa TIC seda äriühingut asendada. Lisaks väitis ES Sa, et Twitter, Inc. ei näi tegutsevat volitatud töötlejana, sest kahe äriühingu vahel puudub andmetega seotud rikkumiste juhtumite haldamiseks muu „*otsekanal*“ kui e-kirja koopia saatmine ülemaailmsele andmekaitseametnikule. Kolmandaks märkis ES SA, et ei ole selge, kuidas oleks TIC võinud sõltumatult võtta vastu või mõjutada otsuseid, mis viivad IT-programmivea parandamiseni äriühingu Twitter, Inc. hallatavas ja kontrollitavas süsteemis, ning et pigem oli Twitter, Inc. see, kes tegi otsused, et lahendada rikkumine, mille mõju ei piirdunud ainult Euroopa kasutajatega.

30. **NL SA** esitas samuti vastuväite seoses TIC-i ja äriühingu Twitter, Inc. õigusliku kvalifitseerimisega vastavalt vastutavaks töötlejaks ja volitatud töötlejaks. Täpsemalt on vastuväide seotud viisiga, kuidas Iirimaa järelevalveasutus on väitnud, et TIC on kõnealusel juhul ainus vastutav töötleja ja äriühing Twitter, Inc. on tema nimel tegutsev volitatud töötleja. NL SA on seisukohal, et vastutuse määramine on selle juhtumi põhiaspekt. Seetõttu peaksid mis tahes järeldust seoses vastutava töötleja, volitatud töötleja või kaasvastutavate töötlejate rolliga toetama õiguslikud ja faktilised tõendid. Oma vastuväites **märgib NL SA sisuliselt, et otsuse eelnõu ei sisalda piisavaid tõendeid, et juriidiliselt ja faktiliselt kinnitada asjaomaste üksuste rolle**, eelkõige toetamaks järeldust, et i) TIC on (ainus) vastutav töötleja ning ii) Twitter, Inc. on üksnes volitatud töötleja, kes tegutseb TIC-i juhendamisel ülemaailmse Twitteri teenuse toimimiseks ja/või käesolevas juhtumis asjakohastel eesmärkidel. NL SA arvates peaks juhtiv järelevalveasutus kontrollima, **kas organisatsiooni õiguslikud avaldused ja/või privaatsuspoliitika vastavad selle tegelikule tegevusele**. NL SA palus Iirimaa järelevalveasutus esitada otsuse eelnõu dokumendis lisateavet ja/või kirjeldus rollide määramise tegurite kohta otsuse eelnõus. NL SA mainib arvestatavate tegurite näidetena järgmisi: TIC-i juhised äriühingule Twitter, Inc. või muud objektiivsed igapäevaste toimingute tõendid või praktilised viited neile, samuti näited kirjalikest dokumentidest, nt andmetöötlusleping.

31. Oma vastuväites väidab **DE SA**, et **äriühingu Twitter, Inc. ja TIC-i suhe ei ole vastutava töötleja ning volitatud töötleja suhe**, pigem on see kaasvastutavate töötlejate suhe. Vastuväide tugineb eelkõige

[27] Otsuse eelnõu, punkt 4.5.

asjaolule, et Twitter, Inc. ja TIC ei kasuta eraldi andmetöötlussüsteeme. DE SA arvates muudetakse äriühingu Twitter, Inc. hallatavat põhisüsteemi TIC-i tehtavate otsuste põhjal ning et EMP kasutajatele samas jääb peamine töötlemissüsteem samaks. Samuti rõhutas DE SA rõhutas, et kõik kontserni töötajad kasutavad sama arvutisüsteemi ja järgivad samu üldpõhimõtteid.

32. Lõpuks esitas **FR SA** vastuväite Iirimaa järelevalveasutuse pädevuse kohta, märkides, et näib, et Iirimaa järelevalveasutus jõudis järeldusele, et otsustusõigust kõnealuse töötlemise eesmärkide ja vahendite üle kasutas TIC. FR SA arvates **otsuse eelnõus ei märgita selgelt, et järelevalveasutus võttis arvesse muid elemente peale äriühingu TIC avalduste, et järeldada, et sellel äriühingul oli töötlemise suhtes otsustusõigus**. Samuti täpsustas FR SA, et otsuse eelnõus ei ole selgelt märgitud, kas järelevalveasutuse pädevus põhineb asjaolul, et äriühingut TIC tuleks käsitada vastutava töötlejana, või põhineb pädevus sellel, et TIC-i tuleks pidada peamiseks tegevuskohaks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 lõike 16 tähenduses. FR SA järeldas, et praeguses olukorras ei välista otsuse eelnõu meelepärase kohtualluvuse valimise riski, mida ühtse kontaktpunkti süsteem peaks ennetama. FR SA palus Iirimaa järelevalveasutusel esitada rohkem elemente, mis võimaldaksid tõendada, et äriühingul TIC on otsustusõigus seoses Twitteri sotsiaalvõrgustikus andmete töötlemise eesmärkide ja vahenditega.

4.3 Juhtiva järelevalveasutuse seisukoht vastuväidete suhtes

33. Iirimaa järelevalveasutus leidis oma ühendmemorandumis, et vastuväide, mis põhineb osaliste rollil või nende määramisel vastutava töötleja ja volitatud töötlejana ja/või Iirimaa järelevalveasutuse pädevusel, *„ei vaidlusta rikkumise tuvastamist ega kavandatavat meedet ning seetõttu ei vasta artikli 4 punktis 24 esitatud määratlusele“* ja et see *„ei kuulu artikli 4 punktis 24 esitatud asjakohase ja põhjendatud vastuväite määratluse tähenduse alla“*[28]. Iirimaa järelevalveasutus analüüsis sellegipoolest selliseid vastuväiteid ja selgitas seda tehes tegureid, mida ta oli arvestanud TIC-i vastutava töötlejana ja peamise tegevuskohana määramisel. Seoses sellega kirjeldas Iirimaa järelevalveasutus (kokkuvõttena[29]) fakte ja õiguslikku analüüsi, mis võimaldasid tal määrata TIC-i staatuse vastutava töötlejana, sisuliselt järgmist:

- Twitteri varasem kinnitus 2015. aastal, et ettevõte tegi ettepaneku muuta TIC Iirimaal Twitteri kasutajate isikuandmete vastutatavaks töötlejaks ELis[30];
- TIC-i kinnitus, et äriühing oli rikkumisest mõjutatud isikuandmete vastutav töötleja, rikkumisest Iirimaa järelevalveasutusele teatamisel ning uurimise ajal;
- TIC-i kinnitus, et tema ja Twitter Inc. kui volitatud töötleja vahel on sõlmitud andmetöötlusleping, mis sisaldab isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 28 nõutud sätteid;
- TIC-i ja äriühingu Twitter, Inc. vaheline suhtlus pärast 7. jaanuari 2019, mil TIC sai tegelikult teada rikkumisest (oma andmekaitseametniku kaudu), mis näitab Iirimaa järelevalveasutuse arvates seda, et TIC-il oli äriühingu Twitter, Inc. üle kontroll ja otsustusõigus seoses rikkumise parandustoimingutega ja sellest teatamisega ning rikkumisest mõjutatud isikuandmete aluseks oleva töötlemisega; ning

[28] Ühendmemorandum, punkt 5.39.
[29] Ühendmemorandum, punkt 5.35.
[30] Seoses sellega selgitatakse ühendmemorandumis, et TIC teatas Iirimaa järelevalveasutusele 8. aprillil 2015, et tegi ettepaneku muuta TIC väljaspool USA-d asuvate kasutajate isikuandmete vastutavaks töötlejaks ning et TIC teatas sellest ELi järelevalveasutustele mais 2015 (punkt 5.15).

- Äriühingu Twitter, Inc. tegevus ajal, kui 2. töövõtja teavitas teda juhtumist, mis Iirimaa järelevalveasutuse arvates toetab samuti mõlema üksuse vahelise suhte staatust ühe üksusena, milles TIC täitis vastutava töötlejana oma volitusi ja kohustusi.

34. Iirimaa järelevalveasutus esitas seejärel kokkuvõttena[31] faktid ja õigusliku analüüsi, mille põhjal ta järeldas, et TIC toimib peamise tegevuskohana Iirimaal, (lisaks eespool esitatud punktidele) sisuliselt järgmised:

- TIC nimetas ja deklareeris ennast ise peamise tegevuskohana;
- oma privaatsuspoliitikas kinnitas TIC enda staatust Twitteri kasutajate isikuandmete vastutava töötlejana ELis;
- TIC-i tegelik asukoht on Dublinis, kus sellel on ligikaudu 170 töötajat;
- TIC on otseselt värvanud ülemaailmse andmekaitseametniku isikuandmete kaitse üldmääruse eesmärkidel, toimib ülemaailmse andmekaitseametniku aruandlusliin TIC-is ning TIC-i esindamine ülemaailmse andmekaitseametniku poolt mitmesugustes privaatsuse ja andmetöötlusega seotud tegevustes, sh vetoõigus andmetöötluse suhtes;
- Iirimaa järelevalveasutuse ajalooline ja pidev järelevalve TIC-i üle, mille jooksul on selgunud, et TIC määrab isikuandmete ELis töötlemise eesmärgid ning vahendid.

Iirimaa järelevalveasutus kordas, et hoolimata tema vastusest pädevust ja/või poolte määramist käsitlevatele sisulistele vastuväidetele, ei pidanud ta nende küsimustega seotud vastuväiteid vastavaks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 kohasele asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete määratlusele. Iirimaa järelevalveasutus teatas, et arvestades tema hinnangut, et need küsimused ei vastanud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud määratlusele, ning tema tõendust, et ta on piisavalt käsitlenud peamise tegevuskoha küsimusi, oma pädevust ning vastutava töötleja ja volitatud töötleja määramist otsuse eelnõus, ei kavatse ta neis küsimustes esitatud vastuväiteid järgida[32].

4.4 Euroopa Andmekaitsenõukogu analüüs

4.4.1 Vastuväidete asjakohasuse ja põhjendatuse hinnang

35. Andmekaitsenõukogu alustab oma analüüsi esitatud vastuväidetest, hinnates, kas eelnevalt nimetatud vastuväiteid tuleb käsitleda asjakohaste ja põhjendatud vastuväidetena isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses.

36. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 määratletakse asjakohane ja põhjendatud vastuväide kui „*vastuväide kavandatavale otsusele seoses sellega, kas käesolevat määrust on rikutud või kas seoses vastutava töötleja või volitatud töötlejaga kavandatud meede on määrusega kooskõlas, mis näitab selgelt, kui suurt ohtu kujutab endast kavandatav otsus seoses andmesubjektide põhiõiguste ja -vabadustega ning, kui see on asjakohane, isikuandmete vaba liikumisega liidus*“[33].

37. Nagu on selgitatud suunistes asjakohase ja põhjendatud vastuväite mõiste kohta, peab vastuväide olema nii asjakohane kui ka põhjendatud. Et vastuväide oleks asjakohane, peab vastuväite ja otsuse

[31] Ühendmemorandum, punkt 5.36.
[32] Ühendmemorandum, punkt 5.40.
[33] Isikuandmete kaitse üldmäärus, artikli 4 punkt 24.

eelnõu vahel olema otsene seos ning see peab käsitlema seda, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine, või seda, kas seoses vastutava töötleja või volitatud töötlejaga kavandatav meede on kooskõlas isikuandmete kaitse üldmäärusega[34].

38. Samade suuniste kohaselt on vastuväide põhjendatud, kui see on sidus, selge, täpne ja üksikasjalik selgituste ja argumentide esitamisel selle kohta, miks tehakse otsuse muutmise ettepanek ja kuidas muudatus viiks teistsuguse järelduseni[35], ning kui see näitab selgelt otsuse eelnõust tulenevate riskide olulisust andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele ning, kui see on asjakohane, isikuandmete vabale liikumisele Euroopa Liidus. Seega peaks asjaomane järelevalveasutus *„näitama otsuse eelnõu võimalikku mõju kaitstavatele väärtustele*“, esitades *„piisavad argumendid, näitamaks, et sellised riskid on olulised ja usutavad*“[36]. Andmesubjektide õiguste ja vabadustega seotud riskide hindamine[37] võib muu hulgas tugineda kavandatud meetmete asjakohasusele, vajalikkusele ja proportsionaalsusele[38] ning isikuandmete kaitse üldmääruse tulevaste rikkumiste võimalikule vähendamisele[39].

39. Sisuliselt võib vastuväide esimese alternatiivina käsitleda isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumise olemasolu. Sel juhul tuleks selgitada, miks asjaomane järelevalveasutus ei nõustu sellega, et vastutava töötleja või volitatud töötleja tegevus põhjustas isikuandmete kaitse üldmääruse asjaomase sätte rikkumise, ning mis rikkumisi konkreetselt esineb[40]. Vastuväide võib sisaldada lahkarvamust seoses järeldustega, mis tuleb teha uurimise tulemuste põhjal (nt märkides, et järeldused viitavad muule rikkumisele kui analüüsitud rikkumine või et peale selle esineb muu rikkumine)[41], või võib ulatuda otsuse eelnõu lünkade tuvastamiseni, mis põhjendavad vajadust täiendavaks uurimiseks juhtiva järelevalveasutuse poolt[42]. See juhtub siiski väiksema tõenäosusega, kui juhtiv järelevalveasutus on nõuetekohaselt täitnud oma kohustust teha koostööd asjaomaste järelevalveasutustega ning vahetada kogu asjakohast teavet enne otsuse eelnõu avaldamist[43]. Teise võimalusena võib vastuväite sisu viidata otsuse eelnõus vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes kavandatava meetme (parandusmeede või muu) vastavusele isikuandmete kaitse üldmäärusele, selgitades, miks kavandatav meede ei ole kooskõlas isikuandmete kaitse üldmäärusega[44].

---

[34] Vt ka andmekaitsenõukogu suunised 9/2020 asjakohase ja põhjendatud vastuväite mõiste kohta, avaliku konsultatsiooni versioon (edaspidi „**Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta**“) punkt 12, mille üle praegu toimub avalik konsultatsioon, https://edpb.europa.eu/our-work-tools/public-consultations-art-704/2020/guidelines-092020-relevant-and-reasoned-objection_en. Suunised võeti vastu 8. oktoobril 2020 pärast seda, kui Iirimaa järelevalveasutus alustas selle konkreetse juhtumiga seotud uurimist.

[35] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punktid 17 ja 20.

[36] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 37.

[37] „Andmesubjektid“, kelle õigusi ja vabadusi võidakse mõjutada, võivad olla nii need isikud, kelle isikuandmeid töötleb vastutav töötleja/volitatud töötleja, kui ka need isikud, kelle isikuandmeid võidakse tulevikus töödelda. Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 43.

[38] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 42.

[39] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 43.

[40] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 25.

[41] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 27.

[42] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 28 (milles on samuti sätestatud, et „seoses sellega tuleb ühelt poolt eristada omaalgatuslikke uurimisi ja teiselt poolt uurimisi, mis algatatakse rikkumiste kohta esitatud kaebuste või teadete põhjal, mida jagavad asjaomased järelevalveasutused“).

[43] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 27.

[44] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 33. See tähendab, et vastuväites võib muu hulgas vaidlustada elemente, millele tugineti trahvi suuruse arvutamisel (Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 34).

40. Andmekaitsenõukogu leiab, et isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumist käsitlev vastuväide võib käsitleda hinnangu või põhjenduse puudumist või ebapiisavust (mille tagajärjel ei toeta otsuse tehtud hindamine ja esitatud tõendid eelnõus esitatud järeldust piisavalt, nagu on nõutud isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 58), tingimusel et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud künnis on täidetud tervikuna ja et on olemas seos väidetavalt ebapiisava analüüsi ning selle vahel, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine või kas kavandatav meede vastab isikuandmete kaitse üldmäärusele[45].

41. Andmekaitsenõukogu leiab, et poolte rolli või määramist käsitlev vastuväide võib olla isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses asjakohane ja põhjendatud vastuväide, kuna see võib mõjutada kindlakstegemist, kas esineb selle määruse rikkumine või kas seoses vastutava töötleja või volitatud töötlejaga kavandatav meede on vastavuses selle määrusega. Andmekaitsenõukogu leiab siiski, et vastuväidet juhtiva järelevalveasutusena tegutseva järelevalveasutuse pädevuse kohta ei tohiks esitada isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõike 4 kohase vastuväite kaudu ning see ei kuulu isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 kohaldamisalasse[46].

a) Hinnang NL SA esitatud vastuväitele

42. NL SA esitatud vastuväide on eelkõige seotud „*hindamise või põhjendamise puudumise või ebapiisavusega*“[47], mis viis järeldusteni, mille Iirimaa järelevalveasutuse tegi TIC-i ja äriühingu Twitter, Inc. õigusliku kvalifitseerimise kohta. Nagu NL SA märgib, on vastutuse hindamine juhtumi põhiaspekt. Erinev järeldus TIC- ja äriühingu Twitter, Inc. õigusliku kvalifitseerimise kohta mõjutaks järelevalveasutuse järeldusi isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 rikkumise kindlakstegemisel ning uurimisest tulenevate parandusmeetmete üle otsustamisel.

43. Andmekaitsenõukogu tuletab meelde, et iga järelevalveasutuse vastuvõetud õiguslikult siduvas meetmes tuleb esitada meetme põhjendused[48]. Kindlakstegemine, kas esineb selle määruse rikkumine või kas vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes kavandatava meetme vastab sellele määrusele, sõltub nende poolte rollide õigest määramisest, kelle suhtes meedet kohaldatakse. Seetõttu peab otsuse eelnõu sisaldama piisavalt õiguslikke ja faktilisi elemente, et toetada kavandatavat otsust[49]. Seetõttu leiab andmekaitsenõukogu, et NL SA esitatud vastuväide käsitleb nii küsimust, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine, kui ka küsimust, kas kavandatav meede on isikuandmete kaitse üldmäärusega vastavuses või mitte.

44. Kuigi andmekaitsenõukogu leiab, et NL SA vastuväide on seetõttu asjakohane ja sisaldab tema seisukohta toetavaid õiguslikke argumente, ei esitata selles argumente, kuidas sellised tagajärjed

[45] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 29.

[46] Sellisel juhul on kohaldatav isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti b kohane menetlus ja seda on võimalik algatada igas menetluse etapis (vt suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 31).

[47] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 29. Asjakohane ja põhjendatud vastuväide selle kohta, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine, võib käsitleda „*ebapiisavat faktilist teavet või asjaomase juhtumi kirjeldust*“, „*lahkarvamust uurimise tulemuste põhjal tehtavate järelduste osas*“ (suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 27) või viidata „*hinnangu või põhjenduse puudumisele või ebapiisavusele (mille tagajärjel ei toeta otsuse tehtud hindamine ja esitatud tõendid eelnõus esitatud järeldust piisavalt, nagu on nõutud isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 58)*“ (suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 29).

[48] Isikuandmete kaitse üldmääruse põhjendus 129.

[49] Selline teave on vajalik ka koostöö ja järjepidevuse mehhanismi tõhususe tagamiseks, et võimaldada asjaomastel järelevalveasutustel teha teadlik otsus selle kohta, kas nõustuda või mitte või esitada asjakohane ja põhjendatud vastuväide.

põhjustaksid olulisi riske andmesubjektide õigustele ja vabadustele ja/või andmete vabale liikumisele[50]. Andmekaitsenõukogu tuletab meelde, et isikuandmete kaitse üldmäärusega kehtestatud kohustus selgelt näidata otsuse eelnõust tuleneva riski olulisust lasub asjaomasel järelevalveasutusel[51]. Kuigi asjaomaste järelevalveasutuste võimalus sellist tõendamist pakkuda võib sõltuda ka otsuse eelnõu enda üksikasjalikkusest ja varasemast teabevahetusest[52], ei saa selline asjaolu, kui see on asjakohane, täielikult vabastada asjaomast järelevalveasutust oma kohustusest selgelt põhjendada, miks on asjaomane järelevalveasutus seisukohal, et otsuse eelnõu muutmata jätmine põhjustaks olulisi riske üksikisikute õigustele ja vabadustele.

45. Andmekaitsenõukogu on seisukohal, et NL SA esitatud vastuväide ei kirjelda selgelt riske üksikisikute õigustele ja vabadustele kui sellistele. Seetõttu leiab andmekaitsenõukogu, et NL SA esitatud vastuväide ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele.

b) Hinnang ES SA esitatud vastuväitele

46. ES SA esitatud vastuväide vaidlustab hinnangu või põhjenduse piisavuse seoses järeldustega, mille Iirimaa järelevalveasutuse tegi vastavalt TIC-i ja äriühingu Twitter, Inc. õigusliku kvalifitseerimise kohta. Samuti märgitakse vastuväites selgelt, et TIC-i ja äriühingu Twitter, Inc. õige kvalifitseerimine on olulise tähtsusega nende vastutuse ning Iirimaa järelevalveasutuse pädevuse määramisel. Sellest tulenevalt leiab andmekaitsenõukogu, et ES SA esitatud vastuväide käsitleb nii küsimust, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine, kui ka küsimust, kas kavandatav meede on vastavuses isikuandmete kaitse üldmäärusega või mitte. ES SA vastuväites on selgitatud ka seda, miks ta peab otsuse eelnõu muudatuse tegemist vajalikuks ja kuidas see muudatus viiks teistsuguse järelduseni.

47. Kuigi andmekaitsenõukogu leiab, et ES SA vastuväide on seetõttu asjakohane ja sisaldab tema seisukohta toetavaid õiguslikke argumente, ei esitata selles sõnaselgelt, miks otsus, kui seda ei muudeta, põhjustaks olulisi riske andmesubjektide õigustele ja vabadustele ja, kui see on asjakohane, isikuandmete vabale liikumisele. Selle põhjal leiab andmekaitsenõukogu, et ES SA esitatud vastuväide ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud nõuetele.

c) Hinnang DE SA esitatud vastuväitele

48. Kui NL SA ja ES SA esitatud vastuväited on peamiselt seotud sellist põhjenduste puudumisega, mis põhjendaksid järeldust, et TIC tegutseb (ainsa) vastutava töötlejana, ei ole DE SA nõus järeldustega, mis tuleb teha uurimise tulemuste alusel[53]. Eelkõige leiab DE SA, et toimikus sisalduvad faktilised asjaolud on piisavad, põhjendamaks järeldust, et äriühing Twitter, Inc. ei kvalifitseeru volitatud töötlejaks, vaid pigem kaasvastutavaks töötlejaks koos TIC-iga.

49. Samuti selgitab DE SA oma vastuväites, miks poolte kvalifitseerimine on oluline rikkumise esinemise kindlakstegemisel. Eelkõige väidab DE SA, et äriühing Twitter, Inc. ja TIC vaheliste suhete õiguslik hinnang mõjutab rikkumisest teadasaamise hetke määramist. DE SA on seisukohal, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 26 lõike 1 kohaselt peab teadmine olema võrdselt omistatav mõlemale (kaas)vastutavale töötlejale. Seda arvestades väidab DE SA, et Iirimaa järelevalveasutus peab uuesti kaaluma ajakohast kuupäeva, mil TIC kaasvastutava töötlejana sai rikkumisest teada (või pigem oleks pidanud teada saama).

[50] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 19.
[51] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 36; isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkt 24.
[52] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 36.
[53] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 27.

50. Andmekaitsenõukogu leiab, et DE SA esitatud vastuväites on selgelt märgitud, miks otsuse eelnõu muutmist peetakse vajalikuks ja kuidas vastuväide, kui seda järgitakse, viiks teistsuguse järelduseni. Vaatamata sellele ei leia andmekaitsenõukogu, et DE SA esitatud vastuväide sisaldaks selget avaldust seoses otsuse eelnõust tulenevate riskidega andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele seoses osapoolte sellistena kvalifitseerimisega. Selle põhjal leiab andmekaitsenõukogu, et DE SA esitatud vastuväide ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud nõuetele.

d) Hinnang FR SA esitatud vastuväitele

51. FR SA leiab sisuliselt, et otsuse eelnõu probleem on „hindamise või põhjendatuse puudumine või selle puudulikkus“, kuna selles ei osutata selgelt sellele, et Iirimaa järelevalveasutus võttis arvesse muid elemente peale TIC-i enda avalduste, järeldamaks, et TIC kasutas otsustusõigust andmete töötlemise üle. Sarnaselt NL SA ja ES SA-ga, rõhutab ka FR SA selle olulisust, et juhtiva järelevalveasutuse otsus oleks piisavalt põhjendatud. Erinevalt NL SA ja ES SA-st, keskendub FR SA oma vastuväites siiski peamiselt sellele, kui oluline on lisada sellised põhjendused juhtiva järelevalveasutuse pädevuse kehtestamisel, eelkõige selleks, et vältida meelepärase kohtualluvuse valimist.

52. Andmekaitsenõukogu tuletab meelde, et lahkarvamusi juhtiva järelevalveasutusena tegutseva järelevalveasutuse pädevuse kohta konkreetse juhtumi osas otsuse tegemisel ei tohiks esitada isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõike 4 kohase vastuväite kaudu ning see ei kuulu isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 kohaldamisalasse[54]. Andmekaitsenõukogu on seisukohal, et FR SA esitatud vastuväites ei ole piisavalt põhjendatud, et selgelt näidata otsuse eelnõust andmesubjektide õigustele ja vabadustele tuleneva riski olulisust. Seetõttu on andmekaitsenõukogu seisukohal, et FR SA esitatud vastuväide ei ole asjakohane ja põhjendatud vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses.

4.4.2 Järeldus

53. Andmekaitsenõukogu leiab, et eespool nimetatud vastuväited vastavad mitmele isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 kriteeriumile. Erinevalt Iirimaa järelevalveasutuse tehtud järeldusest leiab andmekaitsenõukogu, et kõik vastuväited vastasid tingimusele, et viidatakse alternatiivselt sellele, kas esineb selle määruse rikkumine või kas vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes kavandatav meede vastab selles määruses sätestatule. Lisaks leiab andmekaitsenõukogu, et vastuväide, mis põhineb osapoolte rollil või määramisel, võib põhimõtteliselt kuuluda asjakohase ja põhjendatud vastuväite määratluse tähenduse alla vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktile 24.

54. Nagu eespool märgitud, ei vasta siiski ükski eelnimetatud vastuväidetest künnisele näidata selgelt otsuse eelnõust tulenevate riskide olulisust andmesubjektide põhiõiguste ja -vabadustele või, kui see on asjakohane, isikuandmete vabale liikumisele Euroopa Liidus.

55. Peale selle, et seoses eespool nimetatud FR SA esitatud vastuväitega ei ole piisavaid üksikasjalikke argumente, et selgelt näidata otsuse eelnõust tulenevat olulist riski andmesubjektide õigustele ja vabadustele, käsitletakse vastuväites ka lahkarvamust juhtiva järelevalveasutusena tegutseva järelevalveasutuse pädevuse suhtes. Andmekaitsenõukogu tuletab meelde, et sellist lahkarvamust ei

[54] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 31. Lisaks märgitakse suunistes, et erinevalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõike 4 kohasest vastuväitest on isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punkti b kohaldamine võimalik menetluse igas etapis.

tohiks esitada isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõike 4 kohase vastuväite kaudu ning see ei kuulu isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 kohaldamisalasse[55].

56. Seetõttu leiab andmekaitsenõukogu, et eespool nimetatud vastuväited ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud nõuetele.

57. Seetõttu **ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes**. **Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid**.

5 SEOSES JUHTIVA JÄRELEVALVEASUTUSE TUVASTATUD ISIKUANDMETE KAITSE ÜLDMÄÄRUSE RIKKUMISTEGA

5.1 Seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumise osas tuvastatuga

5.1.1 Juhtiva järelevalveasutuse tehtud analüüs otsuse eelnõus

58. Iirimaa järelevalveasutus jõudis järeldusele, et TIC ei täitnud vastutava töötlejana oma kohustusi vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikele 1, mida *„ei saa vaadelda eraldi ja tuleb mõista vastutavate töötlejate isikuandmete kaitse üldmääruse kohaste laiemate kohustuste kontekstis, eriti artikli 5 lõike 2 kohane vastutus, vastutavate töötlejate ja volitatud töötlejate vahelised suhted (artikkel 28) ning kohustus rakendada asjakohaseid (ja tõhusaid) tehnilisi ja organisatsioonilisi meetmeid“*[56].

59. Seoses hetkega, mil vastutav töötleja sai rikkumisest teada, järeldati otsuse eelnõus, et kui rikkumine puudutab volitatud töötlejat, saab vastutav töötleja sellest teada, kui volitatud töötleja teda rikkumisest teavitab[57], kuid vastutav töötleja peab tagama, et ta on võtnud piisavad meetmed selle teadlikkuse toetamiseks[58]. Et TIC vastutava töötlejana vastutas järelevalve teostamise eest volitatud töötleja äriühingu Twitter, Inc.[59] töötlemistoimingute üle, märgiti otsuse eelnõus, et kui volitatud töötleja ei järgi menetlust või menetlus ebaõnnestub muul põhjusel, ei saa vastutav töötleja vabandada enda hilinenud teavitamist volitatud töötleja süü tõttu[60], sest vastutava töötleja teatamiskohustuse täitmine ei saa sõltuda sellest, kas tema volitatud töötleja täidab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikest 2 tulenevaid kohustusi[61]. Iirimaa järelevalveasutus leidis, et sellises olukorras tuleb vastutavat töötlejat pidada isikuandmetega seotud rikkumisest konstruktiivselt

[55] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 31.
[56] Otsuse eelnõu, punkt 6.20. Vt ka otsuse eelnõu punktid 6.5, 6.7 ja 6.13. Otsuse eelnõus (punkti 7.129 alapunkt i) märgitakse samuti, et *„artikli 33 lõike 1 kohane nõue […] põhineb sellel, et vastutav töötleja tagab, et on olemas sisemised süsteemid ja menetlused (ja, kui see on asjakohane, süsteemid ja menetlused seoses väliste osapoolte, sh volitatud töötlejatega), mis on konfigureeritud ja mida järgitakse, et soodustada kohest teadlikkust rikkumistest ja nendest õigeaegset teatamist“*.
[57] Otsuse eelnõu, punkti 7.129 alapunkt iii.
[58] Otsuse eelnõu, punkt 7.98.
[59] Otsuse eelnõu, punkti 7.129 alapunkt iv.
[60] Otsuse eelnõu, punkti 7.129 alapunkt iv.
[61] Otsuse eelnõu, punkti 7.129 alapunkt x.

teadlikuks oma volitatud töötleja kaudu[62] ning selline tõlgendus kajastab ka isikuandmete kaitse üldmäärusest tulenevaid vastutava töötleja kohustusi ja vastutust[63].

60. Otsuse eelnõu kohaselt sai TIC rikkumisest tegelikult teada 7. jaanuaril 2019[64], kuid pidanuks teadma rikkumisest hiljemalt 3. jaanuaril 2019, sest sel kuupäeval hindas Twitter, Inc. volitatud töötlejana esmakordselt intsidenti potentsiaalse isikuandmetega seotud rikkumisena ning äriühingu Twitter, Inc. õigustalitus andis korralduse intsidendi avamiseks[65]. Otsuse eelnõus on samuti märgitud, et isegi konkreetsetel asjaoludel selles olukorras (kus on esinenud ka varasemaid viivitusi[66]), oleksid mis tahes äriühinguga Twitter, Inc. sõlmitud kokkulepped pidanud seda võimaldama[67]. Selle asemel, tingituna „protsessi ebatõhususest" juhtumi „erilistest asjaoludest" ja/või „[volitatud töötleja] personali suutmatuse tõttu järgida intsidentide haldamise protsessi" tekkis viivitus, mistõttu vastutavat töötlejat teavitati alles 7. jaanuaril 2019[68]. See põhjustas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumise, kuigi hetkest, mil TIC rikkumisest tegelikult teada sai (7. jaanuar 2019), ja sellest teatamiseni (8. jaanuar 2019) kulus alla 72 tunni.

5.1.2 Asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväidete kokkuvõte

61. **FR SA** esitas vastuväite, milles märgiti, et järeldused ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 kohasele rikkumisele, vaid pigem isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 või artikli 32 rikkumisele, milles on sätestatud vastutava töötleja kohustused, kui ta otsustab kasutada volitatud töötlejat. See argument põhineb asjaolul, et artikli 33 lõike 1 rikkumise tuvastamine põhineb peamiselt TIC-i ja selle volitatud töötleja vahelise menetluse rakendamise tõrgetel isikuandmetega seotud rikkumise korral, samas kui isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõige 1 viitab ainult vastutava töötleja kohustusele teavitada pädevat asutust isikuandmetega seotud rikkumisest.

62. **DE SA** vastuväited keskendusid selle asemel põhjendustele, mis viisid järelduseni, et rikuti isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõiget 1, ilma sellist järeldust iseenesest vaidlustamata, ning viitasid konkreetsemalt 72-tunnise tähtaja alguskuupäeva määramisele.

63. DE SA märkis oma vastuväites, et rollide jaotamise küsimus mõjutab rikkumisest teadasaamise hetke määramist, kuna teadmine rikkumisest tuleb omistada võrdselt mõlemale kaasvastutavale töötlejale.

---

[62] Otsuse eelnõu, punkti 7.129 alapunkt v.

[63] Otsuse eelnõu, punkt 7.98. Otsuse eelnõu kohaselt jätab alternatiivne tõlgendus, mis viib järelduseni, et vastutav töötleja on teadlik ainult siis, kui teda teavitab volitatud töötleja, olulise lünga isikuandmete kaitse üldmäärusega ette nähtud kaitsesse, kuna see võib põhjustada, et vastutav töötleja väldib oma kohustusi isegi suurte viivituste korral, kui ta on suuteline tõendama, et ta täidab volitatud töötleja valimisel oma kohustusi ning et tal on nõuetekohased süsteemid, kuid volitatud töötleja eiras selliseid süsteeme (otsuse eelnõu punkt 7.99). Iirimaa järelevalveasutus rõhutas veel otsuse eelnõus, et „artikli 33 lõike 1 alternatiivne kohaldamine ja selline kohaldamine, mida soovitas TIC, mille kohaselt vastutava töötleja teatamiskohustuse täitmine sõltub peamiselt tema volitatud töötleja poolt artikli 33 lõike 2 kohaste kohustuste täitmisest, kahjustaks vastutava töötleja artikli 33 kohaste kohustuste täitmise tõhusust, oleks vastuolus isikuandmete kaitse üldmääruse üldeesmärgi ja ELi kui seadusandja kavatsusega".

[64] Otsuse eelnõu, punkti 7.129 alapunkt vi.

[65] Otsuse eelnõu, punkti 7.129 alapunkt vi.

[66] Määrates 3. jaanuari 2019 kuupäevaks, mil TIC oleks pidanud teadma rikkumisest, arvestas Iirimaa järelevalveasutus ka seda, et varasem viivitus tekkis ajavahemikus sellest, kui välistöövõtja (2. töövõtja) teatas esmakordselt intsidendist äriühingule Twitter, Inc.-le 29. detsembril 2019, kuni ajani, mil Twitter, Inc. alustas intsidendi uurimist 2. jaanuaril 2019. TIC kinnitas uurimise ajal, et see oli „*tingitud talvepuhkuste ajakavast*".

[67] Otsuse eelnõu, punkti 7.129 alapunkt ix.

[68] Otsuse eelnõu, punkti 7.129 alapunkt vi.

DE SA kohaselt võib see viia järelduseni, et 26. detsember 2018 on kuupäev, mil TIC kui kaasvastutav töötleja sai teada või oleks pidanud teada saama rikkumisest.

5.1.3 Juhtiva järelevalveasutuse seisukoht vastuväidete suhtes

64. Seoses FR SA esitatud vastuväitega leiab Iirimaa järelevalveasutus, et selles taotletakse isikuandmete kaitse üldmääruse muude sätete kaalutlemist ning et asjaomaste järelevalveasutuste taotlusel kaalutletaks isikuandmete kaitse üldmääruse muid sätteid, mis tähendaks sisuliselt läbiviidud uurimise ulatuse muutmist[69]. Iirimaa järelevalveasutus järeldas, et selline vastuväide ei kuulu asjakohase ja põhjendatud vastuväite määratluse alla isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses[70]. Iirimaa järelevalveasutus rõhutas ka oma seisukohta, et toimunud on isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumine ning ei teinud ettepanekut kaalutleda isikuandmete kaitse üldmääruse muude sätete rikkumist alternatiivina artikli 33 lõike 1 rikkumisele[71], rõhutades, et rikkumiste ulatuse laiendamine muudele isikuandmete kaitse üldmäärusest tulenevatele kohustustele asjaomaste järelevalveasutuste taotlusel *„kahjustaks kogu uurimise ja artikli 60 menetluse terviklikkust, põhjustades menetlusliku ebaõigluse nõuete riski“*[72]. Iirimaa järelevalveasutus juhtis tähelepanu ka sellele, et ta „uurib teise toimuva uurimise raames, kas TIC täidab oma isikuandmete kaitse üldmäärusest tulenevaid laiemaid kohustusi“[73].

65. Seoses DE SA esitatud vastuväitega, mis käsitles konkreetselt rikkumisest teadasaamise hetke kindlakstegemist, leidis Iirimaa järelevalveasutus, et isegi, kui oli olemas kaasvastutuse suhe (seisukoht, mida Iirimaa järelevalveasutus ei jaganud, nagu on kirjeldatud eespool punktis 4.3), ei tähenda see tingimata, et rikkumisest teadmist saaks võrdselt omistada mõlemale kaasvastutavale töötlejale[74].

5.1.4 Euroopa Andmekaitsenõukogu analüüs

5.1.4.1 Vastuväidete asjakohasuse ja põhjendatuse hinnang

66. Nagu eespool meelde tuletati (vt punkt 4.4.1), on vaja hinnata, kas asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväited vastavad isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud künnisele.

67. Kuigi **FR SA** vastuväide on asjakohane, kuna selles tuuakse välja erimeelsus küsimuses, kas konkreetsel juhul on toimunud isikuandmete kaitse üldmääruse konkreetne rikkumine, ning see sisaldab vastuväiteid toetavaid õiguslikke argumente, ei vasta see isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 standardile, sest see ei sisalda põhjendusi otsuse tegemise tagajärgede kohta ilma vastuväites esitatud muudatusteta ega selle kohta, kuidas sellised tagajärjed oleksid märkimisväärseteks riskideks andmesubjektide õigustele ja vabadustele[75]. Seetõttu ei saa öelda, et vastuväide näitab selgelt otsuse eelnõu avaldamisega kaasnevate riskide olulisust (kui see avaldataks lõplikuna), kuna selles ei esitata piisavalt argumente, miks sellised andmesubjektide õigused ja

[69] Ühendmemorandum, punkt 5.48.
[70] Ühendmemorandum, punkt 5.48.
[71] Ühendmemorandum, punkt 5.47.
[72] Ühendmemorandum, punkti 5.44 alapunkt c.
[73] Ühendmemorandum, punkti 5.44 alapunkt d.
[74] Ühendmemorandum, punkt 5.34 (viidates ka Euroopa Kohtu otsusele *Wirtschaftsakademie*, C-210/16, punkt 43).
[75] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 19.

vabadused, eriti seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 (artiklite 32 ja 28 asemel) rikkumise tuvastamisega, on olulised ja usutavad[76]. Seetõttu järeldab andmekaitsenõukogu, et **FR SA** vastuväide ei ole asjakohane ega põhjendatud, kuna puuduvad selged tõendid riskide kohta, nagu on konkreetselt nõutud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24.

68. Lisaks sellele soovib andmekaitsenõukogu seoses **DE SA** vastuväitega, mis käsitleb konkreetselt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumise alguskuupäeva kindlaksmääramist olenevalt poolte kvalifitseerimisest, meelde tuletada eespool punktis 4.4 tehtud analüüsi ja leiab, et vastuväide ei näita otsuse eelnõu praeguse sisu mõju – eriti seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumise järelduse aluseks olevate põhjendustega – kaitstavatele väärtustele[77] (andmesubjektide õigused ja vabadused või, kui see on asjakohane, isikuandmete vaba liikumine).

5.1.4.2 Järeldus

69. Andmekaitsenõukogu leiab, et eelnevalt nimetatud vastuväited vastasid tingimusele, mille kohaselt võib alternatiivina viidata sellele, kas esineb määruse rikkumine või kas vastutava töötleja või volitatud töötleja suhtes kavandatav meede on vastavuses selle määrusega, kuid nendes vastuväidetes ei näidata selgelt otsuse eelnõust tulenevaid riske andmesubjektide põhiõiguste ja -vabadustele või, kui see on asjakohane, isikuandmete vabale liikumisele Euroopa Liidus.

70. Seetõttu ei vasta FR SA ja DE SA vastuväited isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele[78].

5.2 Seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 5 rikkumise osas tuvastatuga

5.2.1 Juhtiva järelevalveasutuse tehtud analüüs otsuse eelnõus

71. Otsuse eelnõus leidis Iirimaa järelevalveasutus, et TIC oma isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikest 5 tulenevat kohustust dokumenteerida rikkumine, kuna dokumente, mida TIC uurimise käigus esitas, ei peetud piisavat teavet sisaldavateks ning neid ei leitud, et need sisaldaksid kirjet või dokumenti konkreetselt isikuandmetega seotud rikkumise kohta, sest need olid olemuslikult üldisemat laadi dokumendid[79].

72. Teises märkuses tunnistas Iirimaa järelevalveasutus, et TIC tegi uurimise käigus täielikult koostööd (kuigi seda ei peetud kergendavaks teguriks)[80].

5.2.2 Asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväidete kokkuvõte

73. Andmekaitsenõukogu kasutab võimalust rõhutada selguse huvides asjaolu, et ükski esitatud vastuväidetest ei vaidlustanud järeldust, et TIC rikkus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõiget 5.

[76] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 37.
[77] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 37.
[78] Seetõttu ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.
[79] Otsuse eelnõu, punkt 10.46.
[80] Otsuse eelnõu, punkt 14.50.

74. **IT SA** esitas siiski vastuväite, väites, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 5 rikkumisega seotud järeldus ei näi olevat kooskõlas juhtiva järelevalveasutuse esitatud põhjenduste ja täpsustustega, kuna nii ulatusliku uurimise käigus koostatud dokumendid, mis põhinevad juhtiva järelevalveasutuse ja vastutava töötleja vahelisel mitmekordsel suhtlusel, ei ole piisavad, ning see osutab väidetavalt vastutava töötleja halvale koostööle andmekaitseasutusega. IT SA arvates tuleks läbi vaadata üle otsuse eelnõu järeldus, et TIC tegi uurimise käigus täielikku koostööd, kuna koostööd saab täielikuks pidada ainult siis, kui vastutav töötleja teeb piisavad ja ammendavad dokumendid lihtsalt kättesaadavaks.

5.2.3 Juhtiva järelevalveasutuse seisukoht vastuväidete suhtes

75. Iirimaa järelevalveasutus on seisukohal, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikes 5 sätestatud kohustust kohaldatakse sõltumatult isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 31 sätestatud kohustusest teha koostööd järelevalveasutusega ja sellest, kuidas TIC käitus ja suhtles juhtiva järelevalveasutusega ajal, mil viimane algatas oma regulatiivse tegevuse TIC-i rikkumise suhtes[81]. Iirimaa järelevalveasutus väitis, et puudused selles, kuidas TIC rikkumist dokumenteeris, ei pruugi olla korrelatsioonis koostöö puudumisega TIC-i poolt[82]. Lisaks rõhutas Iirimaa järelevalveasutus, et TIC tegi uurimise ajal Iirimaa järelevalveasutusega koostööd, vastates kõigile teabetaotlustele ja esitades kõik nõutavad dokumendid, püüdmata uurimist kuidagi katkestada või takistada[83]. Igal juhul ei pidanud Iirimaa järelevalveasutus TIC-i poolt tehtavat koostööd kergendavaks asjaoluks[84]. Eespool nimetatud põhjustel leidis Iirimaa järelevalveasutus, et on küsitav, kas IT SA esitatud vastuväide on põhjendatud ja asjakohane, sest kuigi see on seotud isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumisega, siis ei näita see, kuidas Iirimaa järelevalveasutuse seisukoht TIC-i koostöö taseme kohta põhjustab otsuse eelnõust tulenevaid riske andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele[85]. Iirimaa järelevalveasutus järeldas, et ta ei järgi kõnealust vastuväidet[86].

5.2.4 Euroopa Andmekaitsenõukogu analüüs

5.2.4.1 Vastuväidete asjakohasuse ja põhjendatuse hinnang

76. IT SA ei vaidlusta oma vastuväites isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 5 rikkumist. Asjakohane ja põhjendatud vastuväide võib kahtluse alla seada juhtiva järelevalveasutuse otsuse eelnõus tehtud järelduste aluseks oleva põhjenduse üksnes juhul, kui selline põhjendus on nende järeldustega seotud ja vastuväide on piisavalt põhjendatud. Sellel juhul ei selgitata vastuväites selgelt, kuidas võiks selle järgimine põhjustada otsuse eelnõu muudatust. Lisaks ei vasta vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud kriteeriumidele, sest selles ei ole selgelt näidatud otsuse eelnõuga kaasnevate riskide olulisust, kuna vastuväites ei ole näidatud, mis mõju avaldaks otsuse eelnõu väidetav viga kaitstud väärtustele.

5.2.4.2 Järeldus

77. Kuna IT SA vastuväide ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele, ei võta andmekaitsenõukogu selle vastuväitega tõstatud sisuliste küsimuste osas seisukohta. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida

[81] Ühendmemorandum, punkt 5.87.
[82] Ühendmemorandum, punkt 5.87.
[83] Ühendmemorandum, punkt 5.87.
[84] Ühendmemorandum, punkt 5.87.
[85] Ühendmemorandum, punkt 5.88.
[86] Ühendmemorandum, punkt 5.88.

andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.

6 SEOSES ASJAOMASTE JÄRELEVALVEASUTUSTE TUVASTATUD ISIKUANDMETE KAITSE ÜLDMÄÄRUSE VÕIMALIKE TÄIENDAVATE (VÕI ALTERNATIIVSETE) RIKKUMISTEGA

6.1 Juhtiva järelevalveasutuse tehtud analüüs otsuse eelnõus

78. Teabe alusel, mille TIC esitas Iirimaa järelevalveasutusele rikkumisest teatamisel, märkas Iirimaa järelevalveasutus, et isikuandmetega seotud rikkumise teatamise vormilt ilmnes, et ajast, mil TIC (vastutava töötlejana) sai rikkumisest teada, oli möödunud üle 72 tunni[87]. Sel põhjusel otsustas Iirimaa järelevalveasutus alustada omal algatusel uurimist, et kontrollida, kas TIC on täitnud oma kohustused, mis tulenevad isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikest 1 ja artikli 33 lõikest 5[88].

79. Et teha kindlaks, kas TIC täidab oma kohustusi, mis tulenevad endale isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikest 1, käsitles Iirimaa järelevalveasutus neid vastutava töötleja laiemate kohustuste kontekstis, sealhulgas vastutus (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõige 2), volitatud töötleja kaasamine (isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 28) ja isikuandmete töötlemise turvalisus (isikuandmete kaitse üldmääruse artikkel 32)[89]. Kuigi Iirimaa järelevalveasutus arvestas tegureid ja faktilisi asjaolusid, mis põhjustasid TIC-ile viivituse seoses sellega, millal volitatud töötleja rikkumisest teada sai ja TIC-i lõpuks teavitas, ei kaalutlenud Iirimaa järelevalveasutus, kas TIC täidab mõnd või kõiki oma muid kohustusi, muul eesmärgil, kui hinnata, kas TIC täidab oma kohustusi, mis tulenevad isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõigetest 1 ja 5[90].

6.2 Asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväidete kokkuvõte

80. DE SA, FR SA, HU SA ja IT SA esitasid vastuväited selle kohta, et TIC rikkus isikuandmete kaitse üldmääruse muid sätteid lisaks artikli 33 lõigetele 1 ja 5 kõrval või nende asemel.

6.2.1 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punktis f sätestatud usaldusväärsuse ja konfidentsiaalsuse põhimõtte rikkumine

81. **DE SA** esitas vastuväite, märkides, et Iirimaa järelevalveasutus oleks pidanud oma otsuse eelnõus kaaluma TIC-i rakenduse põhilist programmiviga, mille tulemusel tekkis rikkumine, millest teatati Iirimaa järelevalveasutusele, et teha kindlaks, kas see programmiviga on tegelikult isikuandmete konfidentsiaalsuse oluline rikkumine, mis lõpuks rikub lisaks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõigetele 1 ja 5 ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punkti f.

82. **HU SA** esitas vastuväite, milles märkis, et arvestades TIC-i rakenduses aastaid esinenud programmiviga ja selle tõsist olemust, mis mõjutab andmeturvet, peaks Iirimaa järelevalveasutus uurima, kas TIC rikkus ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punktis f sätestatud usaldusväärsuse ja konfidentsiaalsuse põhimõtet.

[87] Otsuse eelnõu, punkt 2.11.
[88] Otsuse eelnõu, punkt 2.11.
[89] Otsuse eelnõu, punktid 6.13–6.20, 7.111–7.112, 7.122–7.124.
[90] Otsuse eelnõu, punktid 6.13, 7.111, 7.122–7.124.

6.2.2 *Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõikes 2 sätestatud vastutuse põhimõtte rikkumine*

83. **IT SA** esitas vastuväite, milles märkis, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumine toob esile palju raskemat vastutuse põhimõtte rikkumist (vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõikele 1), kuna ettevõttesisese poliitika puudumine turbeintsidentide lahendamiseks või suutmatus neid järgida näitab, et vastutava töötleja rakendatud meetmed on ebapiisavad nõuetele vastavuse tagamiseks ja selle dokumenteerimiseks. IT SA väitis, et need menetluslikud puudused on esile toodud otsuse eelnõus, kuid otsuse eelnõus ei ole neid eraldi analüüsitud. Kuna see võib mõjutada ka isikuandmetega seotud tulevaste rikkumiste käsitlemist, leiab IT SA, et järeldused selle kohta, kas TIC järgis isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõiget 2, peaksid samuti olema osa Iirimaa järelevalveasutuse lõplikust otsusest. Samuti leidis IT SA, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 2 rikkumist kinnitab vastutava töötleja suutmatus esitada mõjutatud isikuandmete täpne arv ja laad või asjaomaste andmesubjektide koguarv.

6.2.3 *Isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 24 sätestatud vastutava töötleja vastutuse rikkumine*

84. **DE SA** esitas vastuväite, milles märkis, et otsuse eelnõust ei selgu, miks Iirimaa järelevalveasutus ei hinnanud, kas isikuandmete konfidentsiaalsuse oluline rikkumine, mille põhjustas põhiline programmiviga, tuleneb isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 24 nõuete rikkumisest.

6.2.4 *Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 rikkumine seoses suhetega volitatud töötlejatega*

85. **FR SA** esitas vastuväite, milles märkis, et TIC ei järginud vastutava töötleja kohustust kontrollida oma volitatud töötleja kehtestatud menetluste kehtivust. Seetõttu leiab FR SA, et ei ole rikutud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõiget 1, vaid isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 28 (või isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 32 – vt allpool punkt 6.2.5). FR SA väitis, et kui TIC-i volitatud töötleja on tema emaettevõtja, „*siis oli TIC-il lihtsam kontrollida emaettevõtja kehtestatud menetluste kehtivust ja nõuda vajadusel muudatuste tegemist*“.

86. **IT SA** esitas vastuväite, milles märkis, et TIC-i suutmatus kaasata ülemaailmset andmekaitseametnikku volitatud töötleja (Twitter, Inc.) tuvastus- ja reageerimisrühma tegevusesse vaatamata asjaolule, et see tava oli TIC-i sisepoliitikaga ette nähtud, tõendab, et volitatud töötleja pakutavad kaitsemeetmed seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõike 1 kohaste asjakohaste organisatsiooniliste meetmete rakendamisega ei ole piisavalt ulatuslikud. Lisaks väitis IT SA oma vastuväidetes, et volitatud töötleja rikkus oma kohustust abistada vastutavat töötlejat vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõike 3 punktile f.

6.2.5 *Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 32 rikkumine seoses töötlemise turvalisusega*

87. **DE SA** esitas vastuväited, milles märkis, et Iirimaa järelevalveasutus oleks pidanud uurima, kas käesoleval juhul on järgitud kõiki asjakohaseid tehnilisi ja organisatsioonilisi meetmeid (vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artiklile 32), ning kas selles valdkonnas toimunud rikkumisi oleks tulnud käsitleda käesoleva menetluse esemena. DE SA väitis ka, et otsuse eelnõust ei selgu, miks Iirimaa järelevalveasutus ei hinnanud, kas isikuandmete konfidentsiaalsuse oluline rikkumine, mille põhjustas põhiline programmiviga, tuleneb isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 32 nõuete rikkumisest.

88. **FR SA** esitas vastuväite Iirimaa järelevalveasutuse poolt asjaolude õigusliku kirjeldamise kohta ja märkis, et TIC-i suutmatus järgida vastutava töötlejana kohustust kontrollida oma volitatud töötleja kehtestatud menetluste kehtivust, vastab pigem isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 32 (või isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 – vt punkt 6.2.4) kui isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumisele. FR SA väitis, et kui TIC-i volitatud töötleja on tema emaettevõtja, *„siis oli TIC-il lihtsam kontrollida emaettevõtja kehtestatud menetluste kehtivust ja nõuda vajadusel muudatuste tegemist*“.

89. **HU SA** esitas vastuväite, milles märkis, et võttes arvesse TIC-i rakenduses aastaid esinenud programmiviga ja selle tõsist olemust, mis mõjutab andmeturvet, peaks Iirimaa järelevalveasutus uurima, kas TIC rikkus ka isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 32 sätestatud töötlemise turvalisusega seotud kohustusi.

6.2.6 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 3 rikkumine seoses isikuandmetega seotud töötlemise turvalisusest teatamise sisuga

90. **DE SA** esitas vastuväited, milles märkis, et Iirimaa järelevalveasutuse uurimine on puudulik seoses teatamise korral esitatava teabe ulatusega, mis on siduvana sätestatud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikes 3. Lähtudes TIC-i märkustest rikkumise kohta, mille ta esitas vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikele 5, ja juhtumi asjaolude kirjeldusest, ei täitnud TIC ilmselgelt täielikult oma dokumenteerimiskohustust, kui ta teatas rikkumisest esimest korda 8. jaanuaril 2019. DE SA leidis, et seetõttu on palju viiteid sellele, et tulemusena võib esineda ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 3 rikkumine.

6.2.7 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 34 rikkumine seoses andmesubjekti teavitamisega isikuandmetega seotud rikkumisest

91. **HU SA** esitas vastuväite, milles märkis, et võttes arvesse TIC-i rakenduses aastaid esinenud programmiviga ja selle tõsist olemust, mis mõjutab andmeturvet, pidi Iirimaa järelevalveasutus uurima, kas TIC rikkus ka isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 34 sätestatud töötlemise turvalisusega seotud kohustusi.

6.3 Juhtiva järelevalveasutuse seisukoht vastuväidete suhtes

92. Juhtiv järelevalveasutus esitas vastused vastuväidetele, mis käsitlesid isikuandmete kaitse üldmääruse võimalikke täiendavaid (või alternatiivseid) rikkumisi, ühendmemorandumis, mida jagati asjaomaste järelevalveasutustega. Juhtiv järelevalveasutus selgitas, et *„kasutas oma kaalutlusõigust […] , et piirata uurimise ulatust, kaalutledes kaht järgmist eri küsimust: kas TIC on täitnud oma artikli 33 lõikest 1 tulenevad vastutava töötleja kohustused seoses rikkumisest teatamisega ja kas TIC on täitnud rikkumise dokumenteerimise kohustused artikli 33 lõike 5 alusel*“[91]. Juhtiv järelevalveasutus tugines oma tegevuses Iirimaa 2018. aasta andmekaitseseaduse § 110 lõigule 1, mis sätestab, et Iirimaa järelevalveasutus võib *„algatada sellise uurimise, mida peab eesmärgipäraseks*“[92]. Iirimaa järelevalveasutuse poolt antud kirjelduse järgi oli uurimise eesmärgiks seega *„uurida ainult asjaolusid, mis on seotud TIC-i poolt rikkumisest ilmselgelt hilinenud teatamisega […] ja rikkumise dokumenteerimisega*“, mida Iirimaa järelevalveasutus pidas “*olulise tähtsusega küsimuseks, arvestades et ELis on kahe aasta jooksul teatatud ligi 200 000 rikkumisest, seega on vaja selgust selles*

[91] Ühendmemorandum, punkt 1.7.
[92] Ühendmemorandum, punkt 1.5.

osas, mida nõutakse isikuandmete kaitse üldmääruse kohaselt seoses rikkumistest teatamise ja dokumenteerimise nõuetega“[93].

93. Iirimaa järelevalveasutus märgib ka oma ühendmemorandumis[94], et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõike 4 kontekstis esitatud vastuväidetega ei saa vaidlustada uurimise ulatust. Käesoleva juhtumiga seoses tuletab juhtiv järelevalveasutus meelde, et ta teavitas TIC-i uurimise alguses, et järelevalveasutuse eesmärk on kontrollida TIC-i tegevuse vastavust isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikele 1 ja artikli 33 lõikele 5 seoses tema poolt juhtivale järelevalveasutusele 8. jaanuaril 2019 esitatud teatega rikkumisest. Kogu uurimisprotsess viidi seetõttu läbi selle ulatuse raames, samuti koostati otsuse eelnõu ning TIC-ile anti õigus olla selles osas ära kuulatud igas menetluse etapis. Seetõttu on juhtiv järelevalveasutus endiselt seisukohal, et kui ta järgiks asjaomaste järelevalveasutuste vastuväiteid ja lisaks oma lõplikku otsusesse muud rikkumised, „*tuginedes ainult otsuse eelnõus sisalduvale materjalile*“ kahjustaks see tulemusena „*kogu uurimismenetlust ja artikli 60 kohast menetlust, põhjustades menetlusliku ebaõigluse nõuete riski*“[95].

94. Lisaks selgitab juhtiv järelevalveasutus, et ta viib läbi veel üht uurimist seoses isikuandmetega seotud muude rikkumistega, millest on TIC juhtivale järelevalveasutusele teatanud enne käesolevast juhtumist teatamist. Juhtiv järelevalveasutus märgib, et teises uurimises, mis algatati enne käesolevat uurimist, on uurimise ulatus seotud võimaliku mittevastavusega seoses “*muu hulgas isikuandmete kaitse üldmääruse artiklitega 5, 24, 25, 28, 29 ja 32*“[96]. Juhtiv järelevalveasutus leiab, et selles paralleelses uurimises hinnatakse, kas TIC täidab oma laiemaid isikuandmete kaitse üldmäärusest lähtuvaid kohutusi, et teha kindlaks, kas vastavuses esinevad puudused põhjustasid isikuandmetega seotud rikkumised. Sellest tulenevalt on juhtiv järelevalveasutus seisukohal, et asjaomastel järelevalveasutustel on võimalus kaalutleda selliseid võimalikke rikkumisi kõnealuse teise uurimise raames, kuna vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõikele 4 konsulteeritakse nendega selle uurimise otsuse eelnõu suhtes[97].

95. TIC väitis, et kuna otsuse eelnõus märgitakse, et „*tehniliste ja korralduslike meetmete üksikasjalik uurimine jääb selle uurimise ulatusest välja*“[98], „*ei oleks see mõistlik ega asjakohane ning rikuks loomuliku õiguse väljakujunenud põhimõtteid, kui otsuses tehtaks järeldusi või sellega kehtestataks TIC-ile sanktsioone seoses kohustuste ja põhimõtetega, mis ei olnud DPC uurimise osaks, kuna TIC-il ei ole olnud võimalust lahendada probleeme, mis juhtival DPC-l või asjaomastel järelevalveasutustel võivad olla neis valdkondades tekkinud seoses TIC-i tegevusega*“[99].

6.4 Euroopa Andmekaitsenõukogu analüüs

[93] Ühendmemorandum, punkt 1.9.
[94] Ühendmemorandum, punkt 5.44.
[95] Ühendmemorandum, punkti 5.44 alapunkt c.
[96] Ühendmemorandum, punkt 1.10.
[97] Ühendmemorandum, punkti 5.44 alapunkt d.
[98] Otsuse eelnõu, punkt 7.19.
[99] „Esildised vastusena asjaomaste järelevalveasutuste vastuväidetele ja kommentaaridele“, mille esitas TIC (14. august 2020); punkt 4.1. Andmekaitsenõukogu soovib rõhutada, et Iirimaa järelevalveasutus juhtis TIC-i tähelepanu asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväidetele ja TIC esitas vastuväidete kohta eelnimetatud märkused, mida Iirimaa järelevalveasutus võttis arvesse enne menetluse algatamist artikli 65 alusel, need materjalid on osa toimikust, mida andmekaitsenõukogu selle menetluse raames uurib. Vt allmärkus 19.

6.4.1 Vastuväidete asjakohasuse ja põhjendatuse hinnang

6.4.1.1 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punkti f rikkumine seoses usaldusväärsuse ja konfidentsiaalsusega

96. Andmekaitsenõukogu märgib, et **DE SA** vastuväide, mis käsitleb isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punkti f, viitab küsimusele, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine, ning väljendab lahkarvamust järelduste osas, mida saab uurimise tulemuste alusel teha. Vastuväites esitati ka argumendid, mis toetavad seisukohta, et tuleks hinnata vastavust isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punktile f. DE SA vastuväite näitab selgelt otsuse eelnõust tulenevate riskide olulisust andmesubjektide õigustele ja vabadustele, eelkõige rõhutades, et asjaolud viitavad isikuandmete konfidentsiaalsuse olulisele ja sisulisele rikkumisele ning et see on oluliselt pika ajavahemiku jooksul puudutanud paljusid inimesi. Lisaks väitis DE SA, et on olemas viiteid sellele, et tuleks kaalutleda süsteemse vea olemasolu, mis oleks nõudnud põhjalikumat kontrolli kui ühe konkreetse programmivea uurimine.

97. **HU SA** vastuväidet saab samuti pidada asjakohaseks, sest see käsitleb küsimust, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine. Lisaks viitab see (ainult) lühidalt faktilistele argumentidele, mis toetavad vajadust hinnata seda täiendavat sätet (programmivea kestus ja selle raskus, mis mõjutavad andmeturvet), kuid see vastuväide ei tõenda selgelt otsuse eelnõust tulenevate riskide olulisust üksikisikute õigustele ja vabadustele, sest vastuväites ei ole esitatud argumente ega põhjendusi selle kohta, mis tagajärjed esinevad siis, kui teha otsus ilma vastuväites esitatud muudatusteta[100].

98. Sellest tulenevalt peab andmekaitsenõukogu DE SA esitatud vastuväidet seoses võimaliku täiendava isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punkti f rikkumisega asjakohaseks ja põhjendatuks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses, kuid leiab, et HU SA vastuväide seoses sama küsimusega ei vasta artikli 4 punkti 24 nõuetele[101].

99. Andmekaitsenõukogu hindab DE SA vastuväites tõstatud oluliste probleemide olulisust seoses võimaliku täiendava isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punkti f rikkumisega (vt allpool punkt 6.4.2).

6.4.1.2 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõikes 2 sätestatud vastutuse põhimõtte rikkumine

100. **IT SA** vastuväidet tuleb pidada asjakohaseks, kuna selle järgimisel oleks isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumise suhtes tehtav järeldus teistsugune[102]. Täpsemalt sisaldab see vastuväide mittenõustumist uurimise tulemuste põhjal tehtavate järeldustega, kuna selles märgitakse, et *„järeldused viitavad isikuandmete kaitse üldmääruse sätte rikkumisele […] lisaks neile […] , mida analüüsiti juba otsuse eelnõus“*[103].

[100] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 19.
[101] Seetõttu ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta HU SA vastuväites tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.
[102] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 13.
[103] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 27.

101. Lisaks on vastuväide põhjendatud, sest see sisaldab selgitusi, miks esitatakse otsuse muudatuse ettepanek[104]: kavandatud muudatus tugineb „*turbeintsidentide käsitlemiseks vajaliku ametliku ettevõttepoliitika puudumisele […] või suutmatusele nimetatud poliitikat järgida*“ ning asjaolule „*menetluslikud puudused on [Iirimaa järelevalveasutuse poolt] korduvalt välja toodud*“ otsuse eelnõus, esitatud on teave vastutava töötleja suutmatuse kohta esitada mõjutatud isikuandmete/andmesubjektide täpne arv ja laad.

102. **IT SA** tõendas selgelt otsuse eelnõust tulenevate riskide olulisust andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele, näidates mõju, mis otsuse eelnõul oleks kaitstud väärtustele[105] ja täpsemalt mõju nende andmesubjektide õigustele ja vabadustele, kelle isiklikke andmeid võidakse tulevikus töödelda[106]: selleks väideti vastuväites, et aspektid, mida mainiti, on „*olemuslikult struktuursed seoses vastutava töötleja organisatsiooniga“ ja „avaldavad paratamatut mõju mitte ainult käsitletavale juhtumile, vaid ka isikuandmetega seotud rikkumiste käsitlemisele tulevikus*“.

103. Sellest tulenevalt vastab IT SA isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 2 kohane vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 sätestatud nõuetele. Seetõttu analüüsib andmekaitsenõukogu selles vastuväites tõstatatud sisuliste probleemide olemust[107].

6.4.1.3 Isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 24 sätestatud vastutava töötleja vastutuse rikkumine

104. **DE SA** vastuväide viitab konkreetselt otsuse eelnõu peatükile 5 „Määratlemise küsimused“[108] ja vaidlustab otsuse eelnõu, väites, et TIC rikkus ka isikuandmete kaitse üldmäärus artiklit 24[109]. See vastuväide tugineb otsuse eelnõus esitatud asjaoludele, et „*kui kaitstud kontoga Twitteri kasutaja, kes kasutab Twitterit Androidis, muutis oma e-posti aadressi, põhjustas programmiviga nende konto kaitseta jätmise*“[110] ning nende kaitstud säutsud muutusid teenuse kaudu avalikkusele kättesaadavaks. Täpsemalt kahtleb DE SA selles, miks Iirimaa järelevalveasutus ei uurinud otsuse eelnõus rikkumise põhjusi, eriti arvestades isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 24, ning miks Iirimaa järelevalveasutus ei selgitanud otsuse eelnõus, miks sellist uurimist ei tehtud.

105. DE SA väidab, et arvestades seda, et seoses rikkumisest teatamisega ilmnesid “*isikuandmete kaitse üldmääruse järgimise puudused, …* ja asjaolu, *et äriühing ei ole suuteline oma vahendite ja ressurssidega, sise- ja välisturberühmade kontrollidega leidma sellise olulisuse ja ulatusega programmiviga, tuleks põhjalikumalt kontrollida seoses tema turvalisuse ja andmetöötluse süsteemiga, lisaks ühele konkreetsele programmiveale*“.

106. DE SA arvates võib TIC-i andmetöötluse süsteemi põhjalikum kontroll „*põhjustada, vajaduse korral, korralduse vastutavale töötlejale viia töötlemistoimingud vastavusse isikuandmete kaitse üldmääruse sätetega. Käesolev juhtum ei kajasta seda ülesannet. Seetõttu on veelgi olulisem, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 58 lõike 2 kohased parandusvolitusi hinnataks selles kontekstis*“.

[104] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 17.
[105] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 37.
[106] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 43.
[107] Vt allpool punkt 6.4.2.
[108] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 20.
[109] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 12.
[110] Otsuse eelnõu, punkt 2.7.

107. Seetõttu viitas DE SA tema arvates hinnangu puudumisele, mistõttu võivad juhtiva järelevalveasutuse läbiviidud uurimise tulemuste põhjal tehtud järeldused olla erinevad[111].

108. DE SA vastuväide, et *„[v]astavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikele 1 peavad trahvid olema igal üksikjuhul tõhusad, proportsionaalsed ja heidutavad. Sanktsioon on tõhus ja heidutav, kui see on sobiv üldennetava meetmena, et takistada üldsust rikkumist toime panemast ja tugevdada üldsuse usaldust liidu õiguse kehtivuse vastu, ning samas on see sobiv ka individuaalse ennetava meetmena, et takistada õigusrikkujat edasisi rikkumisi toime panemast*". Seetõttu näitab DE SA, kuidas otsuse eelnõu muutmata jätmine, lisamata hinnangut vastavusele isikuandmete kaitse üldmääruse artiklile 24, põhjustaks olulisi riske andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele[112].

109. Andmekaitsenõukogu märgib oma suunistes asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, et vastuväide võib olla suunatud juhtiva järelevalveasutuse järelduse vaidlustamisele, kui leitakse, et juhtiva järelevalveasutuse tulemused viivad järelduseni, et juhtiva järelevalveasutuse tuvastatud rikkumise asemel või sellele lisaks on rikutud isikuandmete kaitse üldmääruse muud sätet[113]. Andmekaitsenõukogu leiab, et just see on DE SA vastuväite sisu ja seepärast ei ole ka takistusi vastuväite asjakohasusele ja põhjendatusele.

110. Lisaks näitab DE SA vastuväide selgelt otsuse eelnõust andmesubjektide õigustele ja vabadustele tulenevate riskide olulisust, rõhutades muu hulgas seda, et see puudutas paljusid inimesi võrdselt olulisel ajavahemikul, kajastades süsteemse viga, mis nõuab põhjalikumat kontrolli kui üks konkreetne programmiviga. Seetõttu vastab DE SA vastuväide seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikliga 24 ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud künnise nõuetele.

111. Arvestades eespool esitatud hinnangut, leiab andmekaitsenõukogu, et DE SA vastuväide seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 24 võimaliku rikkumisega on asjakohane ja põhjendatud vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktile 24. Seetõttu hindab andmekaitsenõukogu selle vastuväitega tõstatatud sisuliste probleemide olemust (vt allpool punkt 6.4.2).

6.4.1.4 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 rikkumine seoses volitatud töötlejatega

112. **FR SA** vastuväide viitab otseselt otsuse eelnõu punkti 7.129 alapunktidele iii, iv ja v[114] ning vaidlustab otsuse eelnõu seoses küsimusega, kas TIC rikkus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 asemel isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 28[115]. Vastuväide tugineb otsuse eelnõus esitatud asjaoludele[116] ja juhtiva järelevalveasutuse järeldustele, et TIC ei järginud vastutava töötleja kohustust kontrollida tema volitatud töötleja kehtestatud menetluste toimivust.

113. FR SA arvates, kuna isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõike 3 punktis h on sätestatud vastutava töötleja kohustused juhul, kui vastutav töötleja kasutab volitatud töötleja teenuseid, oleks juhtiv järelevalveasutus pidanud järeldama, et rikutud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõike 3 punkti h, mitte isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõiget 1. Lõppkokkuvõttes tähendab see FR SA arvates seda, et trahvina määratud sanktsioon peaks käsitlema eri rikkumisi.

[111] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 29.
[112] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 19.
[113] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 27.
[114] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 20.
[115] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 12.
[116] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 14.

114. Andmekaitsenõukogu märgib oma suunistes asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, et vastuväide võib olla suunatud juhtiva järelevalveasutuse järelduse vaidlustamisele, kui leitakse, et juhtiva järelevalveasutuse tulemused viivad järelduseni, et juhtiva järelevalveasutuse tuvastatud rikkumise asemel või sellele lisaks on rikutud isikuandmete kaitse üldmääruse muud sätet[117]. Andmekaitsenõukogu leiab, et just see on FR SA vastuväite sisu ja seepärast ei ole ka takistusi vastuväite asjakohasusele. Samuti esitatakse vastuväites piisavad argumendid esitatud järelduse toetamiseks. Samas märgib andmekaitsenõukogu, et FR SA vastuväide ei tõenda selgelt otsuse eelnõust tulenevaid olulisi riske andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele, eriti arvestades selle konkreetse sätte osas järelduste tegemata jätmist[118]. Selle hinnangu põhjal on andmekaitsenõukogu seisukohal, et FR SA vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 võimaliku rikkumise kohta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 asemel ei ole asjakohane ja põhjendatud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses[119].

115. IT SA vaidlustab otsuse eelnõu seoses küsimusega, kas TIC rikkus lisaks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikele 1 muu hulgas ka isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 28[120].

116. IT SA tugineb otsuse eelnõus esitatud asjaoludele ja juhtiva järelevalveasutuse järeldustele, mille kohaselt on TIC-i sisepoliitikaga ette nähtud ülemaailmse andmekaitseametniku osalus volitatud töötleja äriühingu Twitter, Inc. tuvastus- ja reageerimisrühmas, kuid tegelikult ülemaailmne andmekaitseametnikku ei kaasatud. IT SA märgib ka seda, et volitatud töötlejana ei suutnud Twitter, Inc. TIC-i aidata.

117. IT SA arvates on isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõike 1 järgi nõutud, et vastutavad töötlejad kasutaksid ainult selliste volitatud töötlejate teenuseid, kes pakuvad piisavaid tagatisi asjakohaste tehniliste ja organisatsiooniliste meetmete rakendamiseks, ning isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõike 3 punkti f kohaselt on vastutava töötleja ja volitatud töötleja vahel vaja sõlmida leping, kus oleks sätestatud, et volitatud töötleja abistab vastutavat töötlejat artiklites 32–36 sätestatud kohustuste täitmise tagamisel, võttes arvesse töötlemise olemust ja volitatud töötlejale teadaolevat teavet; juhtiva järelevalveasutuse uurimise tulemused oleksid pidanud viima järelduseni, et rikutud on isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõiget 1 ja artikli 28 lõike 3 punkti f.

118. Andmekaitsenõukogu on seisukohal, et IT SA vastuväide seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõikega 1 ja artikli 28 lõike 3 punktiga f on asjakohane, kuna selle järgimine viiks teistsuguse järelduseni küsimuses, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine[121]. Täpsemalt sisaldab see vastuväide mittenõustumist uurimise tulemuste põhjal tehtavate järeldustega, kuna selles märgitakse, et „järeldused viitavad isikuandmete kaitse üldmääruse sätte rikkumisele […] lisaks neile […] , mida analüüsiti juba otsuse eelnõus“[122].

119. Lisaks on andmekaitsenõukogu arvates vastuväide põhjendatud, kuna see sisaldab selgitusi, miks esitatakse otsuse muutmise ettepanek[123], kavandatud muudatus tugineb asjaolule, et vastutav töötleja

[117] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 27.
[118] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 29.
[119] Seetõttu ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.
[120] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 12.
[121] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 13.
[122] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 27.
[123] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 17.

ei ole järginud oma sisepoliitikat, mille kohaselt TIC oleks pidanud oma andmekaitseametniku kaasama. Lisaks tõstatab vastuväide küsimuse sellest, et volitatud töötleja ei ole täitnud oma lepingulist kohustust aidata vastutavat töötlejat vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõike 3 punktile f.

120. Andmekaitsenõukogu märgib siiski, et IT SA vastuväide seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 lõikega 1 ja artikli 28 lõike 3 punktiga f ei näita selgelt otsuse eelnõust tulenevaid olulisi riske andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele[124]. Seetõttu ei vasta see IT SA esitatud vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud nõuetele[125].

6.4.1.5 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 32 rikkumine seoses töötlemise turvalisusega

121. **DE SA** vastuväide, kui seda järgida, põhjustaks muudatuse, mis viiks teistsuguse järelduseni selle kohta, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine, kuna selles esitati „*lahkarvamus järelduste osas, mida saab teha uurimise tulemuste põhjal*“[126], juhtides tähelepanu sellele, et järeldused võivad viidata ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 32 rikkumisele. Seepärast leiab andmekaitsenõukogu, et on olemas seos vastuväite sisu ja potentsiaalselt erineva järelduse vahel[127]. Lisaks on vastuväide seotud otsuse eelnõu konkreetse õigusliku ja faktilise sisuga[128].

122. Lisaks näitab DE SA vastuväide selgelt otsuse eelnõust tulenevate riskide olulisust andmesubjektide õigustele ja vabadustele, eelkõige rõhutades, et asjaolud viitavad isikuandmete konfidentsiaalsuse olulisele ja sisulisele rikkumisele ning et see on oluliselt pika ajavahemiku jooksul puudutanud paljusid inimesi. Lisaks väitis DE SA, et on olemas viiteid sellele, et tuleks kaalutleda süsteemse vea olemasolu, mis oleks nõudnud põhjalikumat kontrolli kui ühe konkreetse programmivea uurimine.

123. Arvestades eespool esitatud hinnangut, leiab andmekaitsenõukogu, et DE SA vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 32 võimaliku rikkumise kohta on asjakohane ja põhjendatud vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktile 24. Seetõttu hindab andmekaitsenõukogu selle vastuväite alusel tõstatud sisuliste probleemide olemust (vt allpool punkt 6.4.2).

124. **FR SA** vastuväite osas leiab andmekaitsenõukogu, et see vastab asjakohasuse kriteeriumile, kuna kui juhtiv järelevalveasutus oleks seda järginud, oleks see viinud teistsuguse järelduseni küsimuses, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine[129]. FR SA vastuväide põhineb Iirimaa järelevalveasutuse poolt otsuse eelnõus esitatud põhjendustel ja need põhjendused on seotud otsuse eelnõu järeldusega küsimuses, kas isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine on õigesti tuvastatud[130]. Andmekaitsenõukogu tuletab meelde, et asjaomane järelevalveasutus peab esitama faktid, mis väidetavalt viivad teistsuguse järelduseni[131], ning märgib, et käesolevas asjas analüüsitakse vastuväites asjaolusid, mis põhjustaksid isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 32 lõike 1 punkti d rikkumise, kuid mitte isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumise, ning asjaolud tuleb esitada selgelt ja

[124] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 29.
[125] Seetõttu ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.
[126] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 28.
[127] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 13.
[128] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 14.
[129] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 13.
[130] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 16.
[131] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 18.

täpselt, osutades selgelt Iirimaa järelevalveasutuse otsuse osadele, millega ei nõustuta. FR SA vastuväide on selgelt asjakohane, kuna välja on toodud lahkarvamus küsimuses, kas isikuandmete kaitse üldmäärust on rikutud. FR SA vastuväide selgitab siiski ainult lühidalt kavandatud muudatuse põhjusi ega näita selgelt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 32 kohase rikkumise tuvastamata jätmise korral otsuse eelnõust tulenevate riskide olulisust andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele. Seetõttu ei vasta FR SA esitatud vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud nõuetele[132].

125. **HU SA** vastuväide viitas samuti isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumisele, väites, et tuleks uurida ka usaldusväärsuse ja konfidentsiaalsuse põhimõtte võimalikku rikkumist. HU SA vastuväide on selgelt asjakohane, kuna tuuakse välja, et tulnuks uurida isikuandmete kaitse üldmääruse täiendavat sätet (st isikuandmete kaitse üldmääruse artiklit 32). HU SA ei selgita siiski, kuidas otsuse eelnõust tuleneksid olulised riskid, täielikult ei selgitata ka seda, miks otsuse konkreetsed aspektid on HU SA hinnangul puudulikud[133]. HU SA vastuväide ei vasta loogilise argumentatsiooni kriteeriumile, mille kohaselt on vaja tugineda juriidilistele või faktilistele argumentidele. Vastupidi, antakse kõigest soovitus, et Iirimaa järelevalveasutus peaks uurima vastutava töötleja vastavust isikuandmete kaitse üldmääruse artiklile 32. Seetõttu ei vasta HU SA esitatud vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud nõuetele[134].

6.4.1.6 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 3 rikkumine seoses isikuandmetega seotud töötlemise turvalisuse rikkumisest teatamisega

126. **DE SA** on leiab, et otsuse eelnõus viidatakse, et lisaks isikuandmete kaitse üldmääruse muudele sätetele võidi rikkuda ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõiget 3. Selles mõttes on vastuväide seotud küsimusega, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine, ning et seda ei ole otsuse eelnõus vaadeldud ega käsitletud. Seega leiab DE SA, et kui otsuse eelnõud muudetakse, viiks see järelduseni isikuandmete kaitse üldmääruse täiendavate rikkumiste esinemise kohta.

127. DE SA ei näita siiski selgelt otsuse eelnõust tulenevaid olulisi riske andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele. Seetõttu ei vasta DE SA vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 3 rikkumise kohta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud nõuetele[135].

6.4.1.7 Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 34 rikkumine seoses andmesubjekti teavitamisega isikuandmetega seotud rikkumisest

128. **HU SA** leiab, et otsuse eelnõus viitab sellele, et muude isikuandmete kaitse üldmääruse sätete korral on võimalik ka isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 34 rikkumine, eriti arvestades, et programmiviga

[132] Seetõttu ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.
[133] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 18.
[134] Seetõttu ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.
[135] Seetõttu ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.

kestis aastaid ning arvestades selle tõsist olemust, mis kahjustas vastutava töötleja turvalisust. Selles mõttes on vastuväide seotud küsimusega, kas esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine, ning et seda ei ole otsuse eelnõus vaadeldud ega käsitletud. Seega leiab HU SA, et kui otsuse eelnõud muudetakse, viiks see järelduseni isikuandmete kaitse üldmääruse täiendavate rikkumiste esinemise kohta.

129. Siiski ei näita HU SA selgelt otsuse eelnõust tulenevaid olulisi riske andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele. Seetõttu ei vasta HU SA vastuväide seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikliga 34 isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud nõuetele[136].

6.4.2 Asjakohaste ja põhjendatud vastuväidetega tõstatud olulise teema (oluliste teemade) sisulisuse hindamine ja järeldused

130. Andmekaitsenõukogu analüüsib nüüd vastuväiteid, mis on asjakohased ja põhjendatud – eelkõige DE SA vastuväited seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punktiga f, artikliga 24 ja artikliga 32, samuti IT SA vastuväide seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõikega 2, samuti juhtiva järelevalveasutuse vastus neile vastuväidetele ja TIC-i esitatud teabele.

131. Kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktiga a võtab andmekaitsenõukogu vaidluste lahendamise menetluse raames siduva otsuse kõigi küsimuste kohta, mille puhul esitatakse asjakohaseid ja põhjendatud vastuväiteid, eriti kui esineb isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine. Andmekaitsenõukogu saab (ja peab) tegema siduva otsuse, mis alati, kui see on võimalik, võttes arvesse toimiku asjaolusid ja vastustaja õigust olla ära kuulatud, võimaldab isikuandmete kaitse üldmääruse kohaldamise kohta käesolevas asjas lõpliku järelduse tegemist. Juhtiv järelevalveasutus on seejärel kohustatud rakendama muudatused oma lõplikus otsuses.

132. Andmekaitsenõukogu leiab, et otsuse eelnõus ja vastuväidetes sisalduvad olemasolevad faktilised asjaolud ei ole piisavad, et võimaldada andmekaitsenõukogul tuvastada täiendavaid (või alternatiivseid) isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punkti f ja lõike 2, artikli 24 ning artikli 32 rikkumisi.

133. Andmekaitsenõukogu leiab, et üldiselt on Iirimaa järelevalveasutuse uurimisulatus suunatud algusest peale ainult TIC-i poolt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 ja artikli 33 lõike 5 rikkumiste tuvastamisele – see mõjutab otseselt uurimise ulatust ja täiendavate asjaolude tuvastamist ning asjaomaste järelevalveasutuste suutlikkust esitada piisavalt asjaolusid andmekaitsenõukogule vastuväidete rahuldamiseks.

134. Andmekaitsenõukogu tuletab juhtivale järelevalveasutusele meelde kohustust püüdes saavutada konsensus asjaomaste järelevalveasutustega (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõige 1) ja esitada viivitamata asjaomastele järelevalveasutustele selles küsimuses asjakohane teave (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 lõige 3). Isegi omaalgatusliku uurimise korral märgitakse suunistes põhjendatud ja asjakohaste vastuväidete kohta, et juhtiv järelevalveasutus peaks enne menetluse ametlikku algatamist püüdma saavutada konsensuse seoses menetluse ulatusega (s.t. kontrollitava andmetöötluse aspektide osas)[137], sealhulgas ka võimaliku uue menetluse algatamise kontekstis.

[136] Seetõttu ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.
[137] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 28.

135. Ehkki andmekaitsenõukogu leiab, et järelevalveasutustel on teatav kaalutlusõigus otsustada, kuidas oma uurimiste ulatust määrata, tuletab andmekaitsenõukogu meelde, et isikuandmete kaitse üldmääruse üks peamisi eesmärke on tagada järjepidevus kogu Euroopa Liidus ning koostöö juhtiva järelevalveasutuse ning asjaomaste järelevalveasutuste vahel on üks võimalustest seda saavutada. Andmekaitsenõukogu tuletab meelde ka isikuandmete kaitse üldmääruse (sh isikuandmete kaitse üldmääruse artiklite 61 ja 62) jaoks loodud koostöövahendite täielikku valikut, arvestades konsensuse saavutamist koostöömehhanismis ja vajadust vahetada kogu asjakohast teavet ning andmesubjektide põhiõiguste ja -vabaduste kaitse tagamist.

136. Andmekaitsenõukogu võtab arvesse, et uurimise ulatuse piiramisega, kuigi see võib piirata, peaks juhtival järelevalveasutusel olema võimalik uurimist piiritleda nii, et see võimaldaks asjaomastel järelevalveasutustel koos juhtiva järelevalveasutusega täita oma rolli tõhusalt, kui nad määravad, kas on toimunud isikuandmete kaitse üldmääruse rikkumine.

7 SEOSES JUHTIVA JÄRELEVALVEASUTUSE VALITUD PARANDUSMEETMETE, EELKÕIGE NOOMITUSE TEGEMISEGA

7.1 Juhtiva järelevalveasutuse analüüs otsuse eelnõus

137. Otsuse eelnõus selgitatakse, et kuigi esialgses otsuse eelnõus olid kavandatud parandusmeetmed nii noomituse (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 58 lõike 2 punkt b) kui haldustrahvina (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 58 lõike 2 punkt i), sisaldas lõplik otsuse eelnõu ainult TIC-ile kui vastutavale töötlejale haldustrahvi määramist[138].

138. Esialgse otsuse eelnõu jaoks koostatud teabes vaidlustas TIC otsuse noomituse kohta, väites, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõige 1 ja artikli 33 lõige 5 ei hõlma töötlemistoiminguid, samas kui isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 58 lõike 2 punkt b annab järelevalveasutustele õiguse teha noomitusi, kui töötlemistoimingutega on rikutud isikuandmete kaitse üldmääruse sätteid[139]. TIC-i väide tugines peamiselt asjaolule, et nii järelevalveasutuse teavitamise hilinemine kui asjakohaste dokumentide puudumine ei tähenda iseenesest töötlemistoimingut[140].

139. Otsuse eelnõus selgitas Iirimaa järelevalveasutus oma otsust noomitust mitte teha, tuletades meelde TIC-i esitatud argumente seoses esialgse otsuse eelnõuga, mille kohaselt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 ja artikli 33 lõike 5 rikkumine ei hõlma töötlemistoiminguid, samas kui isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 58 lõike 2 punkt b annab järelevalveasutustele õiguse teha noomitusi, kui töötlemistoimingutega on rikutud isikuandmete kaitse üldmääruse sätteid[141]. Iirimaa järelevalveasutus leidis, et mõistet „töötlemistoiming(-ud)“ on isikuandmete kaitse üldmääruses kasutatud 50 korral ja näib, et seda kasutatakse seoses vastutava töötleja kontrollitavate isikuandmete töötlemise või kasutamisega, teisisõnu seoses sellega, mida nende andmetega tehakse, samas on isikuandmete kaitse üldmääruse mõiste „töötlemine“ määratlus väga lai, seda arvestades on vaieldav, et rikkumine on isikuandmeid mõjutav või nendega seotud, ning seega on teatamiskohustus (kuivõrd see peab sisuliselt hõlmama uurimist, mis on juhtunud isikuandmetega või kuidas neid on mõjutatud)

[138] Otsuse eelnõu, punkt 12.1.
[139] TIC-i seoses esialgse otsuse eelnõuga esitatud teave, punkt 11.1.
[140] Otsuse eelnõu, punkt 12.4.
[141] Seoses esialgse otsuse eelnõuga TIC-i esitatud teave, punkt 11.1.

lahutamatult seotud ühe või mitme töötlemistoiminguga[142]. Iirimaa järelevalveasutus ei pidanud vajalikuks teha lõplikku järeldust otsuse eelnõus sisalduva mõiste „töötlemistoimingud“ tähenduse ja mõju kohta, kuid leidis kokkuvõttes, et TIC-i õiguslik argument oli mõistlik, ning otsustas mitte jätkata TIC-ile noomituse tegemise menetlust[143].

7.2 Kokkuvõte asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväidetest

140. **DE SA** esitas vastuväite seoses sellega, et kuigi esialgses otsuse eelnõus kavandati nii noomitust kui trahvi, lisati otsuse eelnõusse ainult trahv. DE SA ei nõustunud Iirimaa järelevalveasutuse esitatud põhjendustega osas, mis puudutab otsust noomitust mitte teha. DE SA arvates ei ole juhtiva järelevalveasutuse õiguslik põhjendus veenev, kuna õiguslik tõlgendamine nõuab lisaks sätte sõnastusele ka selle tähenduse ja eesmärgi, selle arengu ajaloo ja süstemaatilise integreerimise uurimist kogu regulatiivkompleksi ulatuses.

7.3 Juhtiva järelevalveasutuse seisukoht vastuväidete suhtes

141. Iirimaa järelevalveasutus leidis oma ühendmemorandumis, et kuigi DE SA vastuväide on seotud sellega, kas vastutava töötleja või volitatud töötleja kavandatav meede on vastavuses [isikuandmete kaitse üldmäärusega], ei tõenda see kuidagi, kuidas otsus noomitust mitte teha TIC-ile võiks põhjustada olulisi riske andmesubjektidele[144], kui see ei olnud asjakohane ega põhjendatud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses.

142. Vaatamata vastuväidetes tõstatud probleemi(-de) sisule selgitas juhtiv järelevalveasutus, et käsitas mõistet „töötlemistoimingud“ kooskõlas selle tähenduse ja rakendamisega kogu isikuandmete kaitse üldmääruse ulatuses, märkides, et seda mõistet kasutatakse järelevalveasutuste puhul ainult isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 58 järelevalveasutuste volituste puhul. Pärast TIC-ilt teabe kättesaamist, märkis juhtiv järelevalveasutus oma vastuses asjaomaste järelevalveasutuste vastuväidetele selles küsimuses, et uurimise ulatuse osas, mis keskendus vastutava töötleja kohustuste uurimisele seoses rikkumisest teatamisega, et see uurimine *„ei sisaldanud järeldust, et põhilised rikkumisega seotud töötlemistoimingud rikkusid […] isikuandmete kaitse üldmäärust“*[145]. Seetõttu leidis juhtiv järelevalveasutus, et võttes arvesse DE SA vastuväidet, ei ole põhjust läbi vaadata oma otsust noomitust mitte teha.

143. Juhtiv järelevalveasutus märkis, et otsuse eelnõus võetud seisukoht noomitust mitte teha kehtib ainult antud käesoleva juhtumi konkreetsete asjaolude korral, seega ei piira see juhtiva järelevalveasutuse ega ühegi teise asjaomase järelevalveasutuse tehtavaid tulevasi otsuseid noomituste kohta[146].

7.4 Euroopa Andmekaitsenõukogu analüüs

7.4.1 Vastuväidete asjakohasuse ja põhjendatuse hinnang

144. **DE SA** vastuväide viitab kavandatava tegevuse vastavusele isikuandmete kaitse üldmäärusele, kuna DE SA osutab, mis parandusmeetmed oleksid DE SA hinnangul asjakohased juhtiva järelevalveasutuse

[142] Otsuse eelnõu, punkt 12.5.
[143] Otsuse eelnõu, punkt 12.5. Ülejäänud TIC-i eraldi esitatud argumente, mis käsitlesid põhjusi, miks noomituse määramist ei peetud asjakohaseks (seoses esialgse otsuse eelnõuga TIC-i esitatud teave, punktid 11.2–11.4) ei käsitletud eraldi seoses eelmainitud otsusega (otsuse eelnõu, punkt 12.6).
[144] Ühendmemorandum, punkt 5.79.
[145] Ühendmemorandum, punkt 5.78.
[146] Ühendmemorandum, punkt 5.78.

poolt lõplikusse otsusesse lisamiseks: see on seega asjakohane vastuväide, mis tõendab piisavalt erinevat kavandatud järeldust. Lisaks sisaldab see õiguslikku põhjendust, mis toetab esitatud seisukohta ning esitab alternatiivse õigusliku tõlgenduse. Sellest hoolimata ei tõenda vastuväide selgelt otsuse eelnõust tulenevat riski andmesubjektide õigustele ja vabadustele ja/või isikuandmete vabale liikumisele. Eelkõige ei ole põhjendatud, kuidas noomituse määramata jätmine sellel konkreetsel juhul, kui trahv määratakse, võib põhjustada riske andmesubjektide põhiõigustele ja -vabadustele.

7.4.2 Järeldus

145. Andmekaitsenõukogu leiab, et see vastuväide ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele.

146. Andmekaitsenõukogu märgib, et juhtiva järelevalveasutuse seisukoht noomitust mitte teha on kehtiv ainult käesoleva juhtumi konkreetsete asjaolude korral, seega ei piira see juhtiva järelevalveasutuse ega ühegi teise asjaomase järelevalveasutuse tehtavaid tulevasi otsuseid noomituste kohta[147].

147. Nagu varem märgitud, ei piira andmekaitsenõukogu otsus mitte hinnata vastuväite sisu andmekaitsenõukogu pädevust samades või sarnastes küsimustes tulevikus otsuseid teha.

8 SEOSES PARANDUSMEETMETE, EELKÕIGE HALDUSTRAHVI ARVUTAMISEGA

8.1 Juhtiva järelevalveasutuse analüüs otsuse eelnõus

148. Otsuse eelnõus selgitatakse, kuidas Iirimaa järelevalveasutus tegi otsuse haldustrahvi määramise ja selle suuruse arvestamise kohta, arvestades isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 kriteeriume[148].

149. Trahvi arvutamise osas analüüsiti otsuse eelnõus esiteks **rikkumise laadi, raskust ja kestust** vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktile a[149]. Otsuse eelnõus võeti arvesse „*töötlemise olemust, ulatust ja eesmärki*“ viidates Twitteri teostatud töötlemistoimingute olemusele (mikroblogimine ja sotsiaalmeedia platvorm, kus kasutajatel on võimalik oma mõtteid dokumenteerida säutsudena), rikkumise põhjustanud töötlemise laadile (tingitud programmiveast, mis jättis varem kaitstud säutsud kaitseta, kui Androidi kasutajad muutsid oma e-posti aadressi) ja töötlemise ulatusele (programmiviga mõjutas vähemalt 88 726 ELi/EMP kasutajat; programmiviga mõjutas programmivea tekkimise kuupäevast (4. november2014) kuni selle täieliku parandamiseni (14. jaanuar 2019) veel rohkem inimesi, kuid kõigi nende tuvastamine ei olnud võimalik)[150].

150. Otsuse eelnõu võttis arvesse ka **mõjutatud andmesubjektide arvu ja neile tekitatud kahju suurust**[151], järeldati, et andmesubjektide arv, keda teavitamise hilinemine võis mõjutada ning andmesubjektide kahjustamise võimalus, on asjakohased tegurid, mida tuleb arvesse võtta tulenevalt järelevalveasutuse

[147] Ühendmemorandum, punkt 5.78.
[148] Otsuse eelnõu, punktid 14.1–14.62.
[149] Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkt a viitab järgmisele: „*rikkumise laad, raskus ja kestus, võttes arvesse asjaomase töötlemise laadi, ulatust või eesmärki, samuti mõjutatud andmesubjektide hulka ja neile tekitatud kahju suurust*“.
[150] Otsuse eelnõu, punkt 14.2.
[151] Otsuse eelnõu, punktid 14.3–14.5.

hilinenud hinnangust selles küsimuses[152]. Tuletati meelde, et mõju üksikutele kasutajatele ja sellest tuleneva kahju võimalus on mõjutatud avalikustatud isikuandmete kogusest ja olemusest ning et parandusmeetmete hilinemise tõttu oli võimalik andmesubjektidele ka vähemalt mõningase kahju tekitamine[153]. Iirimaa järelevalveasutuse seisukoht esialgse eelnõu koostamisel oli, et „*kuigi TIC ei olnud kinnitanud rikkumises avalikustatud andmete täpset olemust, oleks mõistlik järeldada, et arvestades mõjutatud kasutajate arvu ja TIC-i pakutava teenuse olemust, kuuluvad vähemalt osa kasutajatega seoses avalikustatud andmeid tundlike isikuandmete ja muu eriti privaatse materjali kategooriatesse*“[154]. Seda seisukohta täiendati otsuse eelnõus, tuginedes TIC-ilt saadud teabele, ning Iirimaa järelevalveasutus otsustas, et „*sellele tegurile tuleb omistada vähem kaalu*“, lähtudes asjaolust, et „*kuigi ei ole võimalik lõplikult öelda, et teate hilinenud edastamine ei mõjutanud ühtegi rikkumisest mõjutatud kasutajat, ei olnud otseseid tõendeid nende kahjustamise kohta hilinenud teavitamise tõttu*“[155].

151. Seoses **rikkumise olemusega** rõhutati otsuse eelnõus, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 ja artikli 33 lõike 5 rikkumised ei ole seotud rikkumise sisulise küsimusega[156]. Samuti leidis Iirimaa järelevalveasutus, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõikest 1 ja artikli 33 lõikest 5 tulenevate kohustuste olemus on selline, et tegutsemine vastavuses nende sätetega on keskse tähtsusega järelevalveasutuste teostatava järelevalve- ja jõustamiskorra üldiseks toimimiseks nii konkreetses küsimuses isikuandmetega seotud rikkumiste tuvastamiseks, kuid ka vastutavate töötlejate poolt selliste kohustuste mittetäitmisest tingitud laiemate probleemide tuvastamiseks ja hindamiseks; selliste kohustuste mittetäitmisel on tõsised tagajärjed, kuna see võib kahjustada järelevalveasutuste tegevust isikuandmete kaitse üldmääruse kohaste ülesannete täitmisel[157].

152. Seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 **rikkumise raskusega**, on otsuse eelnõus võetud arvesse seda, kuidas täideti üldine eesmärk isikuandmetega seotud rikkumisest järelevalveasutusele teatamisel, ja asjaolu, et andmesubjektidele ei ole teadaolevalt tekkinud materiaalset kahju ning TIC-i võetud parandusmeetmed piirdusid programmivea kõrvaldamiseks tulevikku suunatud meetmetega (ega hõlmanud see tagasivaateanalüüsi, et tuvastada rikkumisest tulenevaid riske andmesubjektidele), samuti TIC-i ilmset suutmatust teostada ametlikku riskihindamist[158]. Otsuse eelnõus ei peetud TIC-i väidet, et rikkumine oli tingitud isoleeritud programmiveast (mis viis andmekaitseametniku viivitatud teavitamiseni) piisavalt kaalukaks argumendiks, et vähendada rikkumise raskust (kuid võeti arvesse intsidendi sellist isoleeritud olemust, kaldudes kõrvale esialgse eelnõu esialgsest seisukohast, et rikkumine viitab laiemale ja süsteemsemale probleemile)[159]. Seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 5 rikkumise raskusega on otsuse eelnõus rõhutatud, et rikkumiste nõuetekohane dokumenteerimist on vaja selleks, et järelevalveasutus saaks kontrollida, kas vastutav töötleja tegutseb kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikliga 33[160]; Iirimaa järelevalveasutus pidi esitama mitu päringut, et saada selgust rikkumisest teatamise asjaolude kohta[161], kuid järelevalveasutus tunnistas, et dokumentatsiooni

[152] Otsuse eelnõu, punkt 14.5.
[153] Otsuse eelnõu, punkt 14.5 (otsuse eelnõus märgitakse, et „ mõju üksikutele kasutajatele ja sellest tuleneva kahju võimalus sõltub selgelt avalikustatud isikuandmete kogusest ja nende isikuandmete laadist“).
[154] Otsuse eelnõu, punkt 14.5.
[155] Otsuse eelnõu, punkt 14.5.
[156] Otsuse eelnõu, punkt 14.6.
[157] Otsuse eelnõu, punkt 14.11.
[158] Otsuse eelnõu, punktid 14.16–14.18.
[159] Otsuse eelnõu, punkt 14.19.
[160] Otsuse eelnõu, punkt 14.20.
[161] Otsuse eelnõu, punkt 14.21.

puudused tulenesid nõuete heausksest vääriti mõistmisest (kuigi nõuded on selgelt esitatud sätte sõnastuses)[162]. Otsuse eelnõus jõuti järeldusele, et iga rikkumine oli oma raskusastmelt kerge kuni mõõduka raskusega rikkumine[163].

153. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 **rikkumise kestuse** osas leiti otsuse eelnõus, et tegemist oli kahepäevase ajavahemikuga, ning seda hinnati, arvestades rikkumistest teatamiseks üldiselt lubatud aega (72 tundi), märkides, et teavitamise hilinemine ei olnud tühine ega tähtsusetu rikkumine[164]. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 5 rikkumise kestuse määramisel võeti otsuse eelnõus seisukoht, et rikkumine kestab edasi[165].

154. Seoses **isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktiga b** (rikkumise tahtlik või hooletusest põhjustatud olemus) järeldas Iirimaa järelevalveasutus oma otsuse eelnõus, et TIC-i poolt isikuandmete kaitse üldmääruse[166] artikli 33 lõike 1 rikkumisel esines **hooletus**, tuues välja, et ülemaailmse andmekaitseametniku teavitamine viibis seetõttu, et osa kontserni Twitter Group siseprotokollist ei olnud nõuetekohaselt täidetud ja protokoll ei olnud nii selge, kui see võinuks olla[167]. See viis järelduseni, et viivitus tekkis vastutava töötaja hooletuse tõttu, kuid aktsepteeriti TIC-i väidet, et hilinenud teavitamine ei viita laiemale süsteemsele probleemile ja oli üksikjuhtum[168]. Iirimaa järelevalveasutus ei tuvastanud ühtegi tõendit tahtliku käitumise kohta seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumisega[169]. Otsuse eelnõus tuvastati ka asjaolu, et TIC rikkus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõiget 5 hooletusest[170], kuna puudusid teadmised ja tahtmine rikkumise põhjustamiseks (mis oleks tähendanud tahtlust), kuid dokumentatsioon ei olnud piisav selleks, et saaks kontrollida vastavust isikuandmete kaitse üldmääruse artiklile 33[171].

155. Seoses **isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktiga c**, st vastutava töötleja võetud meetmetega **andmesubjektidele tekitatud kahju leevendamiseks**, võeti otsuse eelnõus arvesse, et probleemi kordumise vältimiseks ja programmivea parandamiseks võeti parandusmeetmeid, mida peeti ainsaks leevendavaks asjaoluks trahvi suuruse määramisel[172].

156. Otsuse eelnõus käsitleti **isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkti d**, st vastutava töötleja või volitatud töötleja vastutuse määra, märgiti olemasolevad ja hiljem täiustatud tehnilised ja organisatsioonilised meetmed, mida TIC vastutava töötlejana rakendas, sh kontserni Twitter Group siseprotokoll (mis ei olnud Iirimaa järelevalveasutuse hinnangul nii selge, kui see võinuks olla) ja äriühingu Twitter, Inc. poolt võetud töötajate koolitamise meetmed (ettevõttes pakuti täiendkoolitust, rõhutades andmekaitseametniku töörühma ja TIC-i kui vastutava töötleja mainimise olulisust veakaardi haldamise sisesüsteemis), samuti teabeturbeküsimustega seotud vastutuse sisemiste struktuuride ja kaitsemeetmete olemasolu ning äriühingu Twitter, Inc. infoturbeprogrammi korduv kolmandast isikust eksperdi poolt läbiviidud välisaudit[173]. Kuigi tõstatatud probleemid ei osutanud

[162] Otsuse eelnõu, punkt 14.24.
[163] Otsuse eelnõu, punkt 14.24.
[164] Otsuse eelnõu, punkt 14.26 (rikkumine algas 72 tunni möödumisel 3. jaanuarist 2019 (s.t. 6. jaanuaril 2019) ja lõppes ajal, kui TIC teatas rikkumisest, s.o 8. jaanuaril 2019).
[165] Otsuse eelnõu, punkt 14.29.
[166] Otsuse eelnõu, punkt 14.34.
[167] Otsuse eelnõu, punktid 14.33–14.34.
[168] Otsuse eelnõu, punkt 14.34.
[169] Otsuse eelnõu, punkt 14.35.
[170] Otsuse eelnõu, punkt 14.38.
[171] Otsuse eelnõu. punktid 14.36 ja 14.38.
[172] Otsuse eelnõu, punktid 14.39–14.42.
[173] Otsuse eelnõu, punktid 14.43–14.47.

laiemale süsteemsele probleemile[174] ja TIC näitas andmeturbe osas üldiselt vastutustundlikku ja vastutust võtvat lähenemist[175], leiti, et vastutav töötleja on näidanud mõõdukat kuni kõrget vastutuse taset, kuna protokolli ebaselgust kinnitati ka selle hilisema muutmisega[176].

157. **Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõige 2 punktiga f** kooskõlas hinnati järelevalveasutustega **koostöö tegemise määra** ja leiti, et see ei ole käsitletav kergendava asjaoluna[177]. Iirimaa järelevalveasutus tunnistas, et TIC tegi täielikku koostööd, kuid märkis, et see oli nende seadusjärgne kohustus ja TIC ei teinud enamat kui kohustus[178].

158. Otsuse eelnõus jõuti rikkumisest mõjutatud **isikuandmete kategooriaid käsitleva isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktiga g** seoses järeldusele, et teatamise viibimine võis mõjutada mis tahes isikuandmete kategooriat ja ei saa kindlalt öelda, et andmesubjektidele ei tekkinud kahju või et ei olnud rikkumisest mõjutatud isikuandmete kategooriaid[179].

159. **Asjaolu, kuidas rikkumisest Iirimaa järelevalveasutusele teatati**, peeti trahvi suuruse määramisel oluliseks asjaoluks (vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktile h), sest kuigi TIC esitas kogu olemasoleva dokumentatsiooni, ei võimaldanud see Iirimaa järelevalveasutusel kontrollida vastavust isikuandmete kaitse üldmääruse artiklile 33 ning algselt Iirimaa järelevalveasutusele edastatud teates oli esitatud teave ebatäpne[180].

160. Leiti, et **isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktides e, i ja j** sätestatud kriteeriumid ei olnud kohaldatavad ning täiendavaid tegureid, mida kohaldada seoses **isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktiga k** ei leitud[181].

161. Iirimaa järelevalveasutus rõhutas oma otsuse eelnõus, et kuna trahvide arvutamise kohta puuduvad konkreetsed ELi tasandil antud suunised, siis ei ole kohustust kohaldada mingit konkreetset metoodikat ega kasutada fikseeritud rahalist lähtepunkti[182], seejuures annab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 järgi asjakohane tähelepanu järelevalveasutustele laialdase otsustusõiguse[183].

162. Iirimaa järelevalveasutus rõhutas **isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikega 4** kehtestatud trahvimäära arvutamiseks õige ettevõtja määramisel, et asjaolu, et TIC-il on andmetöötluse kontrollimisel autonoomia, ei tähenda, et TIC lakkaks olemast osa **ühtsest majandusüksusest** oma emaettevõtjaga ja märkis, et lisaks TIC-i kuulumisele äriühingu Twitter, Inc. omandisse, näib äriühingu Twitter, Inc. peanõunik olevat üks kolmest TIC-i direktorist[184].

[174] Otsuse eelnõu, punkt 14.45.
[175] Otsuse eelnõu, punkt 14.47.
[176] Otsuse eelnõu, punkt 14.47.
[177] Otsuse eelnõu, punkt 14.50.
[178] Otsuse eelnõu, punkt 14.49.
[179] Otsuse eelnõu, punkt 14.54.
[180] Otsuse eelnõu, punkt 14.58.
[181] Otsuse eelnõu, punktid 14.48, 14.59, 14.60, 14.61.
[182] Otsuse eelnõu, punkt 15.2.
[183] Otsuse eelnõu, punkt 15.1.
[184] Otsuse eelnõu, punkt 15.13.

163. Sel põhjusel arvutas juhtiv järelevalveasutus kõigi kohaldatavate trahvide ülemmäära äriühingu Twitter, Inc. käibe põhjal[185]. Kuna äriühingu Twitter, Inc. aastakäive oli 2018. aastal 3 miljardit USA dollarit, siis arvestati trahvimäära ülempiiriks 60 miljonit USA dollarit (2% 3 miljardist USA dollarist)[186].

164. Et tagada trahvi **tõhusus, proportsionaalsus ja heidutav mõju** (**isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõige 1**), leiti otsuse eelnõus, et trahv ei saa olla tõhus, kui see ei ole oluline vastutava töötleja tulude suhtes, et rikkumist ei saa kaalutleda abstraktselt, olenemata mõjust vastutavale töötlejale, ning et tuleb takistada tulevasi rikkumisi[187].

165. Iiri järelevalveasutus tegi ettepaneku määrata haldustrahv vahemikus 150 000–300 000 USA dollarit, st 0,005–0,01% ettevõtte aastakäibest või 0,25–0,5% trahvi maksimaalsest summast, mida võidakse nende rikkumiste eest rakendada. See võrdub ümberarvutatult trahviga, mis jääb vahemikku 135 000–275 000 eurot[188].

8.2 Kokkuvõte asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväidetest

166. **AT SA** esitas vastuväite kavandatava trahvi suuruse ja asjaolu kohta, et juhtiv järelevalveasutus pakkus trahvi suuruseks kindla summa asemel trahvisumma vahemiku. AT SA rõhutas seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktiga a, et rikkumine mõjutas vähemalt 88 726 inimest (kuid tõenäoliselt rohkem) ja on "*väga tõenäoline, et tundlikke andmeid avaldati laiemale avalikkusele*".

167. AT SA esitatud vastuväide väljendas eriarvamust selle kohta, kuidas otsuse eelnõus analüüsiti, *millal peaks vastutavat töötlejat pidama teadlikuks isikuandmetega seotud rikkumisest*. Täpsemalt väitis AT SA oma vastuväites, et TIC oleks pidanud isikuandmetega seotud rikkumisest teatama 72 tunni jooksul hetkest, mil volitatud töötlejale edastati programmiveateade ja ta sai teadlikuks rikkumisest. AT SA rõhutas, et TIC vastutab vastutava töötlejana tehtud töötlemistoimingute järelevalve eest ning et vastutav töötleja ei peaks püüdma varjata vigu, mida teeb tema volitatud töötleja, kellega on olemas lepingulised suhted ja kelle vastutav töötleja ise valis. See toetab AT SA hinnangut pidada isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumist raskeks.

168. Seoses „*rikkumise tahtlikkuse või hooletusega*" (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkt b) väitis AT SA, et TIC-i käitumine tuleks kriteeriumide alusel määrata tahtlikuks, tuginedes artikli 29 töörühma haldustrahvide kohaldamise ja määramise suunistes („WP253") sätestatud kriteeriumidele, mille on kinnitanud andmekaitsenõukogu[189]. Kriteeriumist, mis viitab *meetmetele, mis võeti, et leevenda kahju,* mis tekitati andmesubjektidele (isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkt c), rõhutas AT SA, et „*algselt ei olnud TIC eesmärk teavitada kasutajaid, keda rikkumine mõjutas*" ja „*äriühingu Twitter, Inc. võetud meetmed vea parandamiseks on ainsad leevendavad tegurid*". Lõpuks leiab AT SA, et Iirimaa järelevalveasutuse väljapakutud trahvivahemik ei ole tõhus ega proportsionaalne ega heidutava mõjuga, võttes arvesse isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 2 punktides a–k loetletud kriteeriume. Kokkuvõtteks tegi AT SA ettepaneku kehtestada suurem

[185] Otsuse eelnõu, punkt 15.14.
[186] Otsuse eelnõu, punkt 15.19.
[187] Otsuse eelnõu, punkt 15.18.
[188] Otsuse eelnõu, punkt 15.20 (otsuse eelnõus väljapakutud trahvivahemiku ülemine vahemik on väiksem, kui esialgses otsuse eelnõus, et kajastada seisukohtades esinenud muutusi seoses rikkumise raskuse, vastutava töötleja vastutuse määra ja sellega, kas rikkumised olid süsteemsed). Otsuse eelnõu punktis 15.21 rõhutati, et kaitsmaks TIC-i menetluslikke õigusi, pakuti välja trahvivahemik ja mitte fikseeritud trahvisumma ning tunnistati võimalust, et asjaomased järelevalveasutused kommenteerivad seda, mis vahemikku karistus jääma peaks.
[189] https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=611237.

haldustrahv, mis vastaks tõhususe, proportsionaalsuse ja heidutuse nõuetele (nimelt „*minimaalselt 1% ettevõtja aastakäibest*“).

169. **DE SA** esitas vastuväite, milles väitis, et juhtiva järelevalveasutuse kavandatud trahv on liiga väike ega vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 sätetele. Täpsemalt väitis DE SA, et trahv ei ole heidutav. Vastuväites tuletati meelde, et sanktsiooni võib pidada tõhusaks ja heidutavaks, kui see on sobiv üldennetava meetmena, et takistada üldsust rikkumist toime panemast ja tugevdada üldsuse usaldust liidu õiguse kehtivuse vastu, ning samas on see sobiv ka individuaalse ennetava meetmena, et takistada õigusrikkujat edasisi rikkumisi toime panemast. DE SA märgib seejuures, et ettevõtte finantssuutlikkus (käibe osas) võib näidata, mis summa on vajalik selleks, et trahv mõjuks ettevõtjale heidutavalt – see võib tähendada rikkumisega seoses pakutavate toodete käibest tuleneva osa arvestamist, mis võib ühtlasi näidata rikkumiste ulatusest. DE SA väidab samuti, et suurte trahvide heidutav mõju on võimalik saavutada ainult siis, kui trahvidena määratud summasid ei ole suure kapitali või suure sissetuleku abil lihtne ära maksta, rõhutades seega, et trahvil peab olema heidutav mõju, eriti andmetöötlusega seotud juhtudel. Seetõttu peab trahv, millega ähvardatakse, olema piisavalt suur, et muuta andmetöötlus ebaökonoomseks ja objektiivselt ebaefektiivseks. Kuna Twitteri ärimudel põhineb andmete töötlemisel ja kuna Twitter teenib käivet peamiselt andmetöötluse kaudu, siis on DE SA seisukohal, et heidutav trahv peaks sel konkreetsel juhul olema nii suur, et see muudaks ebaseadusliku andmetöötluse mittekasumlikuks. Saksamaa järelevalveasutuste kohaldatava trahvikontseptsiooni alusel jääb otsuse eelnõus kirjeldatud rikkumise eest määratud trahvi suurus vahemikku 7 340 035,00 eurot kuni 22 044 105,00 eurot.

170. **HU SA** väidab, et kuigi „*trahvid on rikkumiste korral õigustatud*“, „*on eelnõus sätestatud trahv põhjendamatult väike, ebaproportsionaalne ja ei ole seega heidutav, arvestades toimepandud rikkumise raskust ja vastutava töötleja ülemaailmset turujõudu*“.

171. **IT SA** palus juhtival järelevalveasutusel „*vaadata läbi otsuse eelnõu ka seoses haldustrahvi kvantifitseerimisega, võttes arvesse ka juhtumi konkreetseid raskendavaid asjaolusid, mis on seotud vastutava töötleja olemusega ning rikkumise raskuse ja kestusega*“.

8.3 Juhtiva järelevalveasutuse seisukoht vastuväidete suhtes

172. Iirimaa järelevalveasutus pidas AT SA, DE SA ja HU SA tõstatatud haldustrahviga seotud vastuväited asjakohaseks ja põhjendatuks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 tähenduses. Samas ei järginud Iirimaa järelevalveasutus neid vastuväiteid ühendmemorandumis esitatud põhjustel[190].

173. Eelkõige seoses AT SA ja DE SA vastuväidetega leiab Iirimaa järelevalveasutus, et tema hinnang ja isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punktides a ja b sätestatud tegurite kohaldamine nii, nagu on kirjeldatud otsuse eelnõus, on asjakohane. AT SA vastuväite kohta väidab Iirimaa järelevalveasutus, et TIC-i poolne isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 ja artikli 33 lõike 5 rikkumine oli pigem tingitud TIC-i hooletusest kui tahtlikust tegevusetusest[191]. Seetõttu arvab Iirimaa järelevalveasutus, et AT SA soovitatud trahvi määr ei ole proportsionaalne[192]. Lisaks väidab Iirimaa järelevalveasutus, et asjaolu, et AT SA peab probleemseks otsuse eelnõus esitatud trahvide vahemikku, mitte fikseeritud summat, ei leidnud selle asjaomase järelevalveasutuse poolt piisavat käsitlemist ja selgitamist[193]. Seoses DE SA vastuväitega, võttis Iirimaa järelevalveasutus DE SA vastuväite teadmiseks

[190] Ühendmemorandum, punktid 5.60–5.72.
[191] Ühendmemorandum, punkt 5.62.
[192] Ühendmemorandum, punkt 5.63.
[193] Ühendmemorandum, punkt 5.64.

osas, mis käsitles trahvi vajalikkust heidutavuse nõude täitmiseks, kuid on arvamusel, et DE SA kavandatud trahvi suurus ei ole käesoleval juhul proportsionaalne[194]. Eeltoodud põhjustel peab Iirimaa järelevalveasutus neid vastuväiteid põhjendatuks ja asjakohaseks, kuid teeb ettepaneku neid mitte järgida[195].

174. Iirimaa järelevalveasutus on nõuetekohaselt arvestanud AT SA seisukohta seoses TIC-i teadlikkuse ja rikkumisest teatamise ajastusega, kuid on jõudnud järeldusele, et vaatamata asjaolule, et TIC oli rikkumisest teadlik tegelikult 7. jaanuaril 2019, oleks TIC siiski pidanud olema rikkumisest teadlik hiljemalt 3. jaanuariks 2019[196]. Tuvastades 3. jaanuari 2019 kuupäevana, mil TIC pidi rikkumisest teadlik olema, võttis Iirimaa järelevalveasutus arvesse seda, et varasem viivitus tekkis ajavahemikul, mil töövõtja teatas juhtunust esmalt äriühingule Twitter, Inc., kes alustas seejärel ise rikkumise ülevaatamist[197]. Lisaks selgitab Iirimaa järelevalveasutus, et see ei viita sellele, et „*üldiselt peaks vastutavaid töötlejaid automaatselt käsitlema teadlikena andmetega seotud rikkumistest samal ajal, kui nende volitatud töötleja rikkumisest teada saab*“[198]. Samuti märgib Iirimaa järelevalveasutus seda, et tavaliselt juhtub nii, et „*see on tavapärane, et rikkumist kogev volitatud töötleja teab juhtumist varem kui tema vastutav töötleja, ning tingimusel et vastutav töötleja on protsessi osas sõlminud kokkuleppe volitatud töötlejaga ja volitatud töötleja on tõhus ja/või teda jälgitakse, teavitatakse vastutavat töötlejat rikkumisest […] viisil, mis võimaldab tal täita oma kohustust teatada samast asjaolust*“[199].

8.4 Euroopa Andmekaitsenõukogu analüüs

8.4.1 Vastuväidete asjakohasuse ja põhjendatuse hinnang

175. Seoses võimalusega esitada asjakohaseid ja põhjendatud vastuväiteid selle kohta, kas vastutava töötleja või volitatud töötlejaga seoses kavandatavad meetmed on vastavad isikuandmete kaitse üldmäärusele[200], see tähendab kavandatavate trahvide suuruste vaidlustamist, on andmekaitsenõukogu hiljuti selgitanud, et „*võimalik on esitada vastuväide, millega vaidlustatakse asjaolud, millele tugineti trahvisumma arvutamisel*“[201]. See võib olla sellise vastuväite näide seoses küsimusega, kas vastutava töötleja või volitatud töötlejaga seotud meede on vastavuses isikuandmete kaitse üldmäärusega.

176. Kõnealusel juhul vaidlustatakse **AT SA** vastuväites asjaolud, millele Iirimaa järelevalveasutus tugines trahvisumma arvutamisel ja seega käsitleb see vastuväide isikuandmete kaitse üldmääruse alusel vastutava töötleja suhtes kavandatavat meedet. AT SA selgitab seost, mis esineb esitatud vastuväite ja otsuse eelnõu vahel ning näitab, kuidas esitatud muudatused viiksid teistsuguse järelduseni. Lisaks esitas AT SA argumente, miks otsust tuleks muuta, esitades isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 83 loetletud kriteeriumide alternatiivse tõlgenduse ning viidates faktilistele ja õiguslikele argumentidele. AT SA näitab selgelt otsuse eelnõust tulenevate riskide olulisust, väites eelkõige, et kavandatav trahv ei ole piisavalt tõhus ega heidutav ning tuletades meelde, et selliste eesmärkide saavutamiseks peab meede takistama üldsust sarnast rikkumist toime panemast ja tugevdama üldsuse usaldust liidu õiguse kohaldamise vastu ning takistama vastutavat töötlejat uusi rikkumisi toime panemast. Lisaks viitab

[194] Ühendmemorandum, punkt 5.68.
[195] Ühendmemorandum, punktid 5.65 ja 5.68.
[196] Ühendmemorandum, punkt 5.48.
[197] Ühendmemorandum, punkt 5.50.
[198] Ühendmemorandum, punkt 5.50.
[199] Ühendmemorandum, punkt 5.50.
[200] Isikuandmete kaitse üldmäärus, artikli 4 punkt 24.
[201] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 34.

vastuväide rikkumise raskusastme hindamisel ka sellele, mil määral mõjutas rikkumine andmesubjekte (keda on tuvastatud arvust tõenäoliselt rohkem) – näiteks nende varem kaitstud ja tõenäoliselt delikaatseid isikuandmeid sisaldavate säutsude avalikuks muutmine laiemale üldsusele. Rikkumise väidetav tahtlikkus tähendab AT SA arvates palju suuremat mõju suutlikkusele eristada õiget valest kui hooletu rikkumise korral. Arvestades eespool esitatud hinnangut, leiab andmekaitsenõukogu, et AT SA vastuväide on asjakohane ja põhjendatud vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktile 24. Seetõttu hindab andmekaitsenõukogu selle vastuväitega tõstatatud sisuliste probleemide olemust (vt allpool punkt 8.4.2).

177. **DE SA** vastuväidet tuleb samuti pidada asjakohaseks, sest see käsitleb kavandatava meetme vastavust isikuandmete kaitse üldmäärusele, vaidlustades trahvisumma arvutamisel kasutatud tegurid. Täpsemalt väidab DE SA, et määratud trahv ei ole heidutav ja seega ei vasta tehtud arvutus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikele 1. DE SA selgitas, et sanktsiooni tuleb pidada tõhusaks ja heidutavaks, kui see on sobiv üldennetava meetmena, et takistada üldsust rikkumist toime panemast ja tugevdada üldsuse usaldust liidu õiguse kehtivuse vastu, ning samas on see sobiv ka individuaalse ennetava meetmena, et takistada õigusrikkujat edasisi rikkumisi toime panemast. Lisaks näitab DE SA selgelt otsuse eelnõust tulenevate riskide olulisust andmesubjektide õigustele ja vabadustele, kuna heidutava ja tõhusa sanktsiooni määramata jätmine ei pruugi vastutavat töötlejat takistada edasiste rikkumiste toime panemisest.

178. Teise DE SA riskide olulisuse tõendamiseks esitatud argumendi kohaselt näitab rikkumise asjakohase käsitlemise suutmatus, et esineb „*süsteemne viga*“, mis oleks nõudnud vastutava töötleja põhjalikumat kontrollimist kui konkreetne üksikjuhtum. Samuti tuletas DE SA meelde, et see puudutas paljusid inimesi võrdselt olulisel ajavahemikul, ja järeldas, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 58 lõike 2 alusel kehtestatud parandusvolitusi tuleb neid asjaolusid arvestades uurida. Kokkuvõtlikult hindab andmekaitsenõukogu DE SA vastuväite olevat põhjendatud ja asjakohase isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punktis 24 sätestatud määratluse tähenduses. Seetõttu hindab andmekaitsenõukogu selle vastuväitega tõstatatud sisuliste probleemide olemust (vt allpool punkt 8.4.2).

179. **HU SA** vastuväide on asjakohane, kuna see puudutab kavandatud meetme vastavust isikuandmete kaitse üldmäärusele, märkides, et kavandatav trahv on „*põhjendamatult väike, ebaproportsionaalne ja seega mitte heidutav*“. Kuigi vastuväide viitab „*vastutava töötleja rakenduses aastaid kestnud programmiveale“ ja „selle tõsisele andmeturvet mõjutavale olemusele*“, ning „*toimepandud rikkumise raskusele*“ ja „*vastutava töötleja ülemaailmsele turujõule*“, ei näita see selgelt Iirimaa järelevalveasutuse poolt kavandatud trahvist tulenevate riskide olulisust andmesubjektide õigustele ja vabadustele. Seetõttu leiab andmekaitsenõukogu, et see vastuväide ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele[202].

180. Lõpuks näitab ka **IT SA** esitatud vastuväite asjakohasust tema viide sellele, kas kavandatav meede on kooskõlas isikuandmete kaitse üldmäärusega, kuna IT SA väidab, et Iirimaa järelevalveasutus peaks otsuse eelnõu uuesti läbi vaatama seoses administratiivtrahvi kvantifitseerimisega. Viidates „*eelnimetatud vastuväidetele*“ ja seega asjaolule, et mainitud aspektid on „*olemuslikult struktuursed seoses vastutava töötleja organisatsiooniga*“ ja „*avaldavad paratamatut mõju mitte ainult käsitletavale juhtumile, vaid ka isikuandmetega seotud rikkumiste käsitlemisele tulevikus*“, näitab IT SA

[202] Seetõttu ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.

vastuväide selgelt trahvi kvantifitseerimisega seotud riskide olulisust andmesubjektide õigustele ja vabadustele.

181. Seetõttu on andmekaitsenõukogu seisukohal, et IT SA vastuväide on põhjendatud ja asjakohane ning seega vastab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele. Seetõttu hindab andmekaitsenõukogu selle vastuväitega tõstatud sisuliste küsimuste olemust.

8.4.2 Hinnang asjakohaste ja põhjendatud vastuväidetega tõstatud sisuliste küsimuste olemusele

182. Andmekaitsenõukogu leiab, et vastuväiteid, mida peeti selles alapunktis asjakohaseks ja põhjendatuks, vajavad hindamist seoses sellega[203], kas otsuse eelnõus kavandatud trahv on kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikliga 83 ja artikli 29 töörühma suunistega määruse 2016/679 eesmärgil haldustrahvide rakendamise ja määramise kohta („WP253“) (mille on kinnitanud andmekaitsenõukogu)[204].

183. Järjepidevuse mehhanismi võib kasutada ka haldustrahvide järjekindla kohaldamise soodustamiseks[205], kui asjakohane ja põhjendatud vastuväide vaidlustab asjaolud, millele juhtiv järelevalveasutus tugines trahvisumma arvutamisel, andmekaitsenõukogu võib anda juhtivale järelevalveasutusele korralduse tegelda uue kavandatava trahvi arvutamisega, kõrvaldades puudused põhjuslike seoste tuvastamisel vaidlusaluste asjaolude ja kavandatava trahvi arvutamise viisi vahel vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 83 sätestatud kriteeriumidele ja andmekaitsenõukogu kehtestatud ühistele standarditele[206]. Trahv peaks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 järgi olema tõhus, proportsionaalne ja heidutav, võttes arvesse juhtumi asjaolusid[207]. Lisaks võtab juhtiv järelevalveasutus trahvisumma üle otsustamisel arvesse isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikes 2 loetletud kriteeriume.

184. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõigetes 1 ja 5 tuvastatud rikkumise laadi, raskuse ja kestuse osas tuleb **isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 punkti a** alusel võtta muu hulgas arvesse ka **töötlemise olemust, ulatust ja eesmärki, samuti mõjutatud andmesubjektide arvu ja neil tekitatud kahju ulatust**.

185. Andmekaitsenõukogu nõustub Iirimaa järelevalveasutusega, et arvestatav rikkumine ei ole iseenesest rikkumine, vaid isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 ja artikli 33 lõike 5 järgimine, mille kohaselt tuleb sellest rikkumisest teavitada pädevat järelevalveasutust ja see rikkumine dokumenteerida.

186. Andmekaitsenõukogu märgib, et Iirimaa järelevalveasutus on arvesse võtnud nii töötlemise laadi kui ka mõjutatud andmesubjektide arvu. Mis puutub **töötlemise olemusesse**, siis kirjeldab Iirimaa järelevalveasutus vastutavat töötlejat kui mikroblogimise ja sotsiaalmeedia platvormi, kus kasutajatel on võimalik oma mõtteid säutsudena dokumenteerida. Andmekaitsenõukogu leiab, et töötlemise laadi hindamisel tuleb arvestada ka asjaolu, et asjaomane töötlemine hõlmas andmesubjektide suhtlust, kes otsustasid tahtlikult piirata inimeste arvu, kes nende suhtlust näeb. Andmekaitsenõukogu märgib siinjuures, et Iirimaa järelevalveasutuse otsuse eelnõus arvestatakse järgmist: „*üksikute kasutajate*

[203] Need vastuväited on esitanud AT SA, DE SA ja IT SA.
[204] Artikli 29 töörühma suunised määruse 2016/679 eesmärgil haldustrahvide rakendamise ja määramise kohta, WP253 vastu võetud 3. oktoobri 2017 (andmekaitsenõukogu kinnitas 25. mail 2020).
[205] Isikuandmete kaitse üldmääruse põhjendus 150.
[206] Suunised asjakohaste ja põhjendatud vastuväidete kohta, punkt 34.
[207] Andmekaitsenõukogu suunised haldustrahvide rakendamise ja määramise kohta, punkt 7.

mõju ja sellest tuleneva kahju võimalus on sõltuvad avalikustatud isikuandmete tasemest ja ka nende isikuandmete laadist. Sellega seoses märkisin esialgses eelnõus, et kuigi TIC ei olnud rikkumises avalikustatud andmete täpset olemust kinnitanud, oli mõistlik järeldada, et arvestades mõjutatud kasutajate ulatust ja TIC-i pakutava teenuse olemust, kuuluvad vähemalt osa kasutajatega seoses avalikustatud andmeid tundlike isikuandmete ja muu eriti privaatse materjali kategooriatesse"[208]. Iirimaa järelevalveasutus, tuginedes TIC-i esitatud teabele, omistas sellele tegurile siiski vähem kaalu kui esialgses eelnõus, kuna puudusid otsesed tõendid kahju kohta[209]. Andmekaitsenõukogu leiab siiski, et Iirimaa järelevalveasutus oleks pidanud siiski omistama olulist kaalu sellele asjaolule, sest asjaomane töötlemine hõlmab suhtlust andmesubjektide vahel, kes on otsustanud asjaomase töötlemise laadi hindamisel teadlikult piirata oma suhtlust jälgida saavate inimeste arvu. Eelkõige oleks Iirimaa järelevalveasutus pidanud sellele asjaolule omistama olulist kaalu, arvestades, et Iirimaa järelevalveasutus tuletas seda aspekti meelde otsuse eelnõus, kus Iirimaa järelevalveasutus leidis, et „*mõjutatud kasutajasegmendi suur ulatus annab võimaluse rikkumisest tuleneva palju laiema spektriga kahju tekkimiseks, arvestades eriti TIC-i pakutava teenuse olemust*" ja „*tõenäosus, et paljud kasutajad on teabe või vaatamiste jagamiseks kasutanud säutsude privaatsena hoidmise funktsiooni (uskudes, et nad on privaatses ja kontrollitud keskkonnas), ning on avaldanud avalikkusele teavet, mida nad muidu avalikkusele ei edastaks*"[210].

187. Peale selle näib, et seoses asjaomase töötlemise ulatusega, arvestab Iirimaa järelevalveasutus töötlemise ulatuse asemel mõjutatud andmesubjektide arvu. Andmekaitsenõukogu leiab, et trahvi määramisel arvesse võetava **töötlemise laad ja ulatus** ei ole (juhuslikust) avalikustamisest (isikuandmetega seotud rikkumine) koosnev töötlemistoiming ega selle põhjus, pigem on see TIC-i poolt läbiviidava töötlemise alusel määratav töötlemise ulatus, nagu on kirjeldatud eelmises lõigus.

188. AT SA arvates **mõjutab isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumise raskust aeg, mil vastutav töötleja sai rikkumisest teada**. AT SA esitatud vastuväide väljendas lahkarvamust seoses sellega, kuidas tuleks määrata vastutav töötleja või hinnata aega, millal vastutav töötleja saab pidada teadlikuks isikuandmetega seotud rikkumisest. Täpsemalt väitis AT SA oma vastuväites, et TIC oleks pidanud isikuandmetega seotud rikkumisest teatama 72 tunni jooksul ajast, mil volitatud töötleja programmiveast teada sai. See toetab AT SA hinnangut pidada isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumist raskeks.

189. Sellega seoses tuletab andmekaitsenõukogu meelde, et määruse 2016/679[211] kohased isikuandmetega seotud rikkumistest teatamise suunistes („WP250"), mille andmekaitsenõukogu on kinnitanud, märgitakse, et *iga rikkumisele reageerimise kava keskmes peaks olema üksikisikute ja nende isikuandmete kaitse. Sellest lähtuvalt tuleb rikkumistest teatamist pidada vahendiks, mis parandab isikuandmete kaitse nõuete täitmist*"[212].

190. Vastavalt isikuandmetega seotud rikkumistest teatamis suunistele tuleks vastutav töötleja lugeda rikkumisest teadlikuks, kui vastutaval töötlejal on piisav kindlus, et turbeintsident on toimunud ja see on põhjustanud isikuandmete ohtu seadmise[213]. Kuna vastutav töötleja kasutab volitatud töötlejat

[208] Otsuse eelnõu, punkt 14.51.
[209] Vaata eespool punkt 150.
[210] Otsuse eelnõu, punkt 14.51.
[211] Artikli 29 töörühma suunised isikuandmetega seotud rikkumistest teatamise kohta vastavalt määrusele 2016/679, WP250 rev.01, mille on kinnitanud andmekaitsenõukogu (edaspidi „Isikuandmetega seotud rikkumistest teatamise suunised").
[212] Suunised isikuandmetega seotud rikkumistest teatamise kohta, lk 5.
[213] Suunised isikuandmetega seotud rikkumisest teatamiseks, lk 10–11.

oma eesmärkide saavutamiseks, tuleb põhimõtteliselt lugeda vastutav töötleja teadlikuks hetkest, kui volitatud töötleja on teda rikkumisest teavitanud[214]. Isikuandmete kaitse üldmäärus seab vastutavale töötlejale siiski kohustuse tagada, et ta oleks rikkumistest õigeaegselt teadlik, et ta saaks võtta asjakohaseid meetmeid[215] ja selgitada, et „*vastutav töötleja võib teha lühikese ajavahemiku jooksul uurimise, et teha kindlaks, kas rikkumine on tegelikult toimunud. Selle uurimisperioodi jooksul ei saa vastutavat töötlejat pidada teadlikuks*“[216]. Suunistes selgitatakse siiski, et seda esialgset uurimist tuleks alustada võimalikult kiiresti ja seejärel on võimalik üksikasjalikuma uurimise läbiviimine[217].

191. Suunistes selgitatakse, et vastutav töötleja ja laiemalt ka volitatud töötleja peavad tegutsema kiiresti. „Enamikul juhtudel tuleks need eeltoimingud lõpetada varsti pärast esmast hoiatust (st *kui vastutav töötleja või volitatud töötleja kahtlustab turbeintsidendi esinemist, mis võib olla seotud isikuandmetega*) – peaks kestma kauem ainult erandjuhtudel“[218].

192. Eeltoodut arvesse võttes nõustub andmekaitsenõukogu Iirimaa järelevalveasutuse hinnanguga, mille kohaselt ei saa eeldada, et vastutav töötleja sai rikkumisest teada hetkel, kui tema volitatud töötleja sai aru turbeintsidendi toimumisest. Nagu andmekaitsenõukogu kinnitas WP29 suunistes andmete rikkumisest teatamise kohta, peab enne teadlikkuse kinnitamist olema kindel, et isikuandmete rikkumine on toimunud. Vaidlusalustest faktidest, mis kajastuvad otsuse eelnõus, ei selgu, et see vastutav töötleja oli rikkumise toimumises veendunud enne 3. jaanuari 2019. Käesoleval juhul ei tõendanud AT SA, et TIC saavutas vajaliku kindlusastme, et toimus isikuandmetega seotud rikkumine, enne kui Iirimaa järelevalveasutus tuvastas, et TIC oli rikkumisest teadlik. Seetõttu leiab EDPB, et rikkumise raskuse hinnangut ei ole vaja muuta, arvestades erinevat määramist, millal vastutav töötleja sai andmetega seotud rikkumisest teada.

193. Pealegi nõustub andmekaitsenõukogu **rikkumise raskusastme osas** Iirimaa järelevalveasutusega, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 ja artikli 33 lõike 5 järgimine on järelevalve- ja jõustamiskorra üldises toimimises kesksel kohal.

194. Seoses AT SA vastuväitega „**rikkumise tahtliku olemuse**“ kohta, leiab andmekaitsenõukogu, et vastuväites ei näidatud piisavalt, et alates vastutava töötleja teadlikuks saamisest eiras ta hoolsuskohustust tahtlikult.

195. Seoses rikkumise hooletuse tõttu, leiab andmekaitsenõukogu, et äriühingul, kelle jaoks isikuandmete töötlemine on tema äritegevuse keskmes, peaks olema kehtestatud piisav isikuandmete rikkumiste dokumenteerimise menetlus, sealhulgas parandusmeetmed, mis võimaldab tal täita ka isikuandmete kaitse üldmäärus artikli 33 lõikest 1 tulenevat teatamiskohustust. See asjaolu viitab täiendavale asjaolule, mida tuleb arvestada rikkumise raskuse analüüsimisel.

196. Andmekaitsenõukogu tuletab meelde, et Euroopa Kohus on järjekindlalt leidnud, et heidutaval karistusel peab olema **tõeline heidutav mõju**[219]. Selles osas on võimalik eristada üldist heidutust (teiste heidutamine, et takistada neid edaspidi sama rikkumist toime panemast) ja individuaalset heidutust (trahvi adressaadi heidutamine, et takistada teda sama rikkumist uuesti toime panemast)[220]. Lisaks

[214] Suunised isikuandmetega seotud rikkumisest teatamiseks, lk 13.
[215] Suunised isikuandmetega seotud rikkumisest teatamiseks, lk 11.
[216] Suunised isikuandmetega seotud rikkumisest teatamiseks, lk 11 (lisatud rõhutus).
[217] Suunised isikuandmetega seotud rikkumisest teatamiseks, lk 11.
[218] Suunised isikuandmetega seotud rikkumisest teatamiseks, lk 12 (lisatud rõhutus).
[219] Vt kohtujurist Geelhoedi 29. aprilli 2004. aasta arvamus kohtuasjas 12. juuli 2005, komisjon *vs* Prantsusmaa, C-304/02, EU:C:2005:444, punkt 39.
[220] Vt muu hulgas 13. juuni 2013. aasta otsus Versalis Spa *vs* komisjon, C-511/11, ECLI:EU:C:2013:386, punkt 94.

peab karistuste raskus olema proportsionaalne selle rikkumiste raskusega, mille eest need on määratud[221]. Järelikult ei tohi trahvid olla mitteproportsionaalsed taotletavate eesmärkidega, see tähendab andmekaitse-eeskirjade järgimisega, ning et ettevõttele määratud trahvi summa peab olema proportsionaalne rikkumise kui tervikuga, arvestades seejuures eriti rikkumise raskusastet[222].

197. Juhtiv järelevalveasutus viitas oma otsuse eelnõus nõudele, et juhtum peab olema **heidutav ja proportsionaalne**, kuid andmekaitsenõukogu leiab, et juhtiv järelevalveasutus ei põhjendanud piisavalt, kuidas kavandatav trahv neid nõudeid täidab. Eelkõige märgib andmekaitsenõukogu, et juhtiv järelevalveasutus liigub trahvi maksimaalse summa (arvutatuna 60 miljonile USA dollarile) arvutamisest kavandatava trahvivahemiku (määratud vahemikus 150 000–300 000 USA dollarit) juurde, täpsustamata, mis alustel juhtiv järelevalveasutus selle konkreetse vahemiku tuvastas[223]. Peale üldise viite isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 asjakohastele teguritele ei ole isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 4 kohase maksimaalse kohaldatava trahvi kavandatava protsendi (vahemikus 0,25–0,5%) valimisel selget motivatsiooni.

198. Sellega seoses on andmekaitsenõukogu eelnevalt selgitanud põhjusi, miks juhtiv järelevalveasutus oleks oma otsuse eelnõus pidanud rikkumise olemuse, ulatuse ja hooletusega seotud asjaoludele suuremat kaalu omistama ning leidis seetõttu, et kavandatavat trahvivahemikku tuleks vastavalt kohandada.

8.4.3 Järeldus

199. Sellest tulenevalt leiab andmekaitsenõukogu, et otsuse eelnõus kavandatud trahv on liiga väike ja ei täida seetõttu parandusmeetmena oma eesmärki, eelkõige ei vasta see isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 1 nõuetele, mille kohaselt peab see olema tõhus, heidutav ja proportsionaalne.

200. Seetõttu palub andmekaitsenõukogu Iirimaa järelevalveasutusel uuesti hinnata asjaolusid, millele ta tugineb TIC-ile määratava fikseeritud trahvi[224] summa arvutamisel, et tagada juhtumi asjaolude asjakohane kohaldamine.

201. Andmekaitsenõukogu märgib, et vastuväidete analüüs piirdub vaidlustega, mida peetakse asjakohaseks ja põhjendatuks. Seetõttu piirdub andmekaitsenõukogu trahvi arvutamist käsitleva analüüsi ulatus trahvide arvutamise meetodi kui sellise analüüsiga. See ei tähenda andmekaitsenõukogu poolt juhtiva järelevalveasutuse tehtud analüüsi kaudset ega selgesõnalist kinnitamist vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 või artikli 33 lõike 5 rikkumisele ega äriühingu Twitter Inc. ja TIC-i juriidilise kvalifitseerimise kinnitamist. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.

9 SIDUV OTSUS

202. Arvestades eespool esitatut ja kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 70 lõike 1 punktist t tuleneva andmekaitsenõukogu ülesandega anda siduvaid otsuseid vastavalt isikuandmete kaitse

[221] Euroopa Liidu Kohtu 25. aprilli 2013. aasta otsus Asociaţia Accept, C-81/12.
[222] Marine - Harvest, ELi Üldkohus T-704/14, 26. oktoober 2017.
[223] Otsuse eelnõu punktid 15.19 ja 15.20.
[224] Eelistatavalt peaks olema juba isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 alusel koostatud otsuse eelnõus.

üldmääruse artiklile 65, teeb andmekaitsenõukogu vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 1 punktile a järgmise siduva otsuse.

203. Seoses vastutava töötleja ja volitatud töötleja kvalifitseerimise ning juhtiva järelevalveasutuse pädevust käsitlevate vastuväidetega:

- Andmekaitsenõukogu otsustab, et Iirimaa järelevalveasutus ei pea oma otsuse eelnõud muutma esitatud vastuväidete alusel, kuna need ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele.

204. Seoses juhtiva järelevalveasutuse tuvastatud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 ja artikli 33 lõike 5 rikkumistega:

- Seoses FR SA vastuväitega isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumise puudumise kohta; DE SA vastuväitega isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 1 rikkumise alguskuupäeva kindlakstegemise kohta; ja IT SA vastuväitega, mis on seotud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 5 rikkumisega, otsustab andmekaitsenõukogu, et Iirimaa järelevalveasutus ei pea oma otsuse eelnõud muutma vastuväidete alusel, kuna need ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele.

205. Seoses vastuväidetega, mis on seotud asjaomaste järelevalveasutuste tuvastatud isikuandmete kaitse üldmääruse võimalike täiendavate (või alternatiivsete) rikkumistega:

- Seoses DE SA vastuväidetega isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punkti f, artikli 24 ja artikli 32 võimalike rikkumiste kohta ning IT SA vastuväitega isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 2 võimaliku rikkumise kohta, otsustab andmekaitsenõukogu, et kuigi need vastuväited vastavad isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele, ei pea Iirimaa järelevalveasutus oma otsuse eelnõud muutma, kuna otsuse eelnõus ja vastuväidetes sisalduvad kättesaadavad faktilised asjaolud ei ole piisavad, et võimaldada andmekaitsenõukogul tuvastada isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punkti f, artikli 5 lõike 2, artikli 24 ja artikli 32 rikkumisi.

- Seoses DE SA vastuväidetega, mis on seotud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 33 lõike 3 võimaliku rikkumisega; FR SA vastuväitega, mis käsitleb isikuandmete kaitse üldmääruse artiklite 28 ja 32 võimalikku rikkumist; HU SA vastuväitega, mis on seotud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 5 lõike 1 punkti f, artikli 32 ja artikli 34 võimaliku rikkumisega ning IT SA vastuväitega seoses isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 28 võimaliku rikkumisega, otsustab andmekaitsenõukogu, et Iirimaa järelevalveasutus ei pea oma otsuse eelnõu esitatud vastuväidete põhjal muutma, kuna need ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele.

206. Seoses vastuväitega, mis käsitleb juhtiva järelevalveasutuse otsust noomitust mitte teha:

- Seoses DE SA vastuväitega, mis käsitleb Iirimaa järelevalveasutuse otsust noomitust mitte teha, otsustab andmekaitsenõukogu, et Iirimaa järelevalveasutus ei pea oma otsuse eelnõu muutma esitatud vastuväite alusel, kuna see ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele.

207. Seoses vastuväitega, mis käsitleb juhtiva järelevalveasutuse soovitatud trahvi arvutamist:

- Seoses HU SA vastuväitega trahvi ebapiisavalt heidutava olemuse kohta otsustab andmekaitsenõukogu, et Iirimaa järelevalveasutus ei pea oma otsuse eelnõu muutma esitatud vastuväite alusel, kuna see ei vasta isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele.

- Seoses AT SA vastuväidete, DE SA vastuväidete ja IT SA vastuväidetega trahvi ebapiisavalt heidutava olemuse kohta otsustab andmekaitsenõukogu, et need vastuväited vastavad isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele ja et Iirimaa järelevalveasutus on kohustatud TIC-ile määratava **kindlasummalise trahvi suuruse arvutamisel uuesti hindama asjaolusid, millele ta tugineb**, ning muutma oma otsuse eelnõud, suurendades trahvi määra, et tagada trahvi eesmärgi täitmine parandusmeetmena ning et see täidaks tõhususe, heidutavuse ja proportsionaalsuse nõudeid vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikele 1, võttes arvesse isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõike 2 kriteeriume.

10 LÕPPMÄRKUSED

208. Käesolev siduv otsus on adresseeritud Iirimaa järelevalveasutusele ja asjaomastele järelevalveasutustele. Iirimaa järelevalveasutus võtab selle siduva otsuse põhjal vastu lõpliku otsuse vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõikele 6.

209. Seoses vastuväidetega, mida ei peetud vastavaks isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 punkti 24 nõuetele, ei võta andmekaitsenõukogu seisukohta nendes vastuväidetes tõstatud oluliste küsimuste suhtes. Andmekaitsenõukogu kordab, et tema praegune otsus ei piira hinnanguid, mida andmekaitsenõukogult võidakse küsida muudel juhtudel, sealhulgas samade osapooltega, võttes arvesse asjakohase otsuse eelnõu sisu ja asjaomaste järelevalveasutuste esitatud vastuväiteid.

210. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 6 kohaselt peab Iirimaa järelevalveasutus teavitama eesistujat oma lõplikust otsusest ühe kuu jooksul pärast siduva otsuse kättesaamist.

211. Kui juhtiv järelevalveasutus on teate edastanud, avaldatakse siduv otsus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 65 lõike 5 kohaselt.

212. Juhtiv järelevalveasutus edastab andmekaitsenõukogule isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 70 lõike 1 punkti y kohaselt lõpliku otsuse, et selle saaks lisada järjepidevuse mehhanismiga hõlmatud otsuste registrisse.

Euroopa Andmekaitsenõukogu nimel

eesistuja

(Andrea Jelinek)